

*Τῆς Πανθαύμαστης Κύπρου
διὰ ἀφιδύμησιν καφεοῦ καὶ τόπου*

2010
ΜΑΪΟΣ – ΙΟΥΛΙΟΣ

ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΟΔΟΥ ΑΞΙΟΘΕΑΣ

13^ο

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

Τῆς Πανθαύμαστης Κύπρου
διὰ ἀφθύμησιν καφεῦ καὶ τόπου

50 χρόνια Κυπριακής Δημοκρατίας, 10 χιλιάδες χρόνια κυπριακής ιστορίας, 20 εκατομμύρια χρόνια παρουσίας της Κύπρου στον πλανήτη γη. 50 χρόνια Κυπριακής Δημοκρατίας, 500 χρόνια νεότερης πολιτισμικής και πνευματικής δημιουργίας ανάμεσα στις δύο περιόδους ανεξαρτησίας της Κύπρου. Ανάμεσα στο ανεξάρτητο κυπριακό ρηγάτο του μεσαίωνα και στην ανεξάρτητη Κυπριακή Δημοκρατία. Η πρώτη ανεξαρτησία οδήγησε σε μια κορύφωση στον χώρο της γοθτικής και πρώιμης αναγεννησιακής αρχιτεκτονικής, των γραμμάτων και των τεχνών με την όσμωση της δυτικής με τη βυζαντινή τέχνη. Η δεύτερη συνδέθηκε με μια επίσης μεγάλη άνθηση των γραμμάτων και τεχνών (Χριστόφορος Σάββα, Πωλ Γεωργίου, Τηλέμαχος Κάνθος, Αδαμάντιος Διαμαντής, Κώστας Μόντης, Γιώργος Φιλίππου Πιερίδης, Κυριάκος Χατζηιωάννου και πολλοί άλλοι).

Το ανεξάρτητο κυπριακό ρηγάτο του μεσαίωνα κακώς ορίζεται ως η εποχή της Φραγκοκρατίας, καθώς η δεσπόζουσα γλώσσα και κουλτούρα ήταν εκείνη του τοπικού λαού, δηλαδή των «τοπικών Ρωμαίων» όπως αποκαλεί ο Μαχαιράς τους Ελληνοκύπριους. Αυτό πιστοποιείται και από την αναγκαιότητα να αποδοθούν οι μεσαιωνικοί γαλλικοί νόμοι στην ομιλουμένη γλώσσα του τοπικού λαού, οι περίφημες *Ασίζες του Βασιλείου της Κύπρου*, μέσα στις οποίες αποτυπώνονται και πολλά στοιχεία της κουλτούρας και της νοοτροπίας του κυπριακού λαού. Το ανεξάρτητο αυτό χριστιανικό ρηγάτο του πιο ανατολικού σημείου της σημερινής Ευρώπης, αποτέλεσε την πρώτη, στη νεότερη εποχή, δυναμική παρουσία της Κύπρου στην ιστορική σκηνή και έφτασε στο απόγειό της επί Πέτρου Α' Λουζινιανού (1359–1369) με τον οποίο η

επικράτεια του βασιλείου της Κύπρου ξεπερνούσε τα όρια του νησιού και επεκτεινόταν σε κτήσεις μεγάλης στρατηγικής σημασίας στη Μικρά Ασία. Η σύγχρονη κυπριακή πολιτεία που είναι κυρίαρχο κράτος μέλος του ΟΗΕ, έχει, από το 1974, πραγματική εξουσία μόνο στο μισό νησί καθώς το υπόλοιπο βρίσκεται ακόμη υπό την εξουσία των δυνάμεων της εισβολής και της κατοχής.

Τιμώντας την επέτειο των πενήντα χρόνων της Κυπριακής Δημοκρατίας, το Πανεπιστήμιο και η Αξιοθέα τιμούν τις ριζιμένες αξίες του τόπου: την παραδοσιακή τέχνη του κυπριακού λαού και τη λόγια ποίηση του Αγώνα που έφερε την Ανεξαρτησία της Κύπρου. Έτσι στις 30 Ιουνίου, μια μεγάλη σύναξη αυθεντικών ερμηνευτών και άξιων ερευνητών της κυπριακής παραδοσιακής και λαϊκής μουσικής και των κυπριακών χορών θα φέρει στην Αξιοθέα τον φυσικό παλμό και το αρχαϊκό πνεύμα που χαρακτηρίζει τις δημιουργικές στιγμές του κυπριακού λαού. Και την 1 Οκτωβρίου, ανήμερα της επετείου της Κυπριακής Ανεξαρτησίας, η Αξιοθέα θα φιλοξενήσει την ποίηση του Αγώνα κατά της Αποικιοκρατίας. Θα είναι μια εκδήλωση σεβασμού προς αυτούς που βίωσαν και έγραψαν για την Κυπριακή Επανάσταση του 1955-’59. Ξεκινώντας, ως φόρο τιμής, από τα ίδια τα κείμενα των αγωνιστών του Κυπριακού Αγώνα (του Ευαγόρα Παλληκαρίδη, του Κυριάκου Μάτση, κ.ά.) και φτάνοντας έως τον Θεόδοση Πιερίδη, τον Κώστα Μόντη και τον Παντελή Μηχανικό, αλλά και σε όσους ποιητές της γενιάς του Αγώνα βρίσκονται ακόμη ανάμεσά μας και συνεχίζουν να δημιουργούν.

50 χρόνια Κυπριακής Δημοκρατίας, 13 χρόνια Πολιτιστικού Φεστιβάλ του Πανεπιστημίου Κύπρου και έχουν φτάσει πάλι τα χελιδόνια. Κινούνται στις δικές τους τροχιές ψαλιδίζοντας τον ουράνιο θόλο της Αξιοθέας, χτίζοντας αρχιτεκτονικές φωλιές. Όχι σαν κι αυτές των μόνιμων περιστεριών που δολοφονούν αργά μα σταθερά το ξύλο και το μάρμαρο του ιστορικού κτηρίου. 13 χρόνια, 50 χρόνια, θέρος και φθινόπωρο του 2010, τα δέντρα και τα άνθη της Αξιοθέας στην πιο καλή τους ώρα, όπως σε όλο το νησί, ελεύθερο και τουρκοκρατημένο, καθώς οι πλούσιες φετινές βροχές έχουν ρυθμίσει να γίνουν όλα φεγγερά και πράσινα με το ρολόι της φύσης.

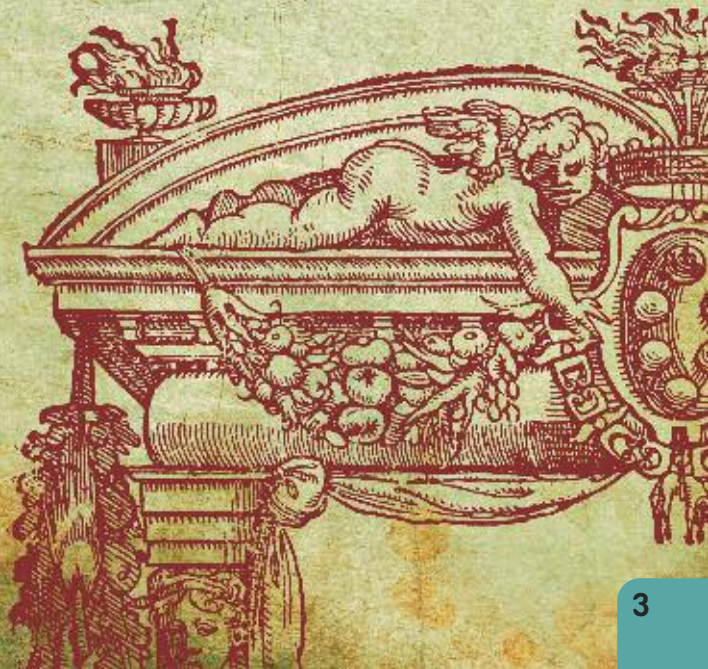
Μάιος-Ιούλιος, Σεπτέμβριος-Οκτώβριος, οι μήνες της Αξιοθέας, οι μήνες του πολιτιστικού της φεστιβάλ. Μετά τη χειμερινή παύση που δεν οδηγεί στη λήθη, θ’ ακουστούν και πάλι τα βιολιά και τα λαγούτα, το ούτι και το νέι, το σαντούρι και το κανονάκι, τα πνευστά, τα έγχορδα και τα κρουστά. Θ’ ακουστούν και πάλι οι γλώσσες και οι διάλεκτοι και τα ιδιώματα του ελληνισμού, τα ιδιώματα της μεσογείου και των Βαλκανίων. Θ’ ακουστούν και πάλι οι “φωνές” της Κύπρου, λόγια και ήχοι και μελωδίες και μουσικές ανεξαγόραστες... Στις ώρες που θολώνουν τα νερά κι έρχεται σιγά σιγά η νύχτα, απλώνοντας μες στην αυλή του Αρχοντικού ένα μαγευτικό σκοταδι... Κι ύστερα καταβαίνουν τ’ άστρα της νυκτός και ακουμπούν ηδονικά στο δώμα και στις στέγες...

Η Αξιοθέα ζει στη μνήμη του κοινού της. Που επιστρέφει κάθε χρόνο όπως τα αποδημητικά πουλιά, που ακολουθώντας υπομονετικά την περιπέτεια του χειμώνα, έρχονται ξανά σ’ ένα χώρο μνήμης. Ευχαριστούμε το κοινό μας. Η Αξιοθέα είναι αυτό που είναι χάρη σ’ αυτό. Οι δικές του υψηλές απαιτήσεις στηρίζουν την προσπάθειά μας να κρατηθεί η ποιότητα. Έτσι η Αξιοθέα δεν μετατρέπεται σε εμπορικό μαγαζί, παραμένει αυτό που είναι, το σώσιμο όπου αποθηκεύονται οι καλές πραμάτιες τόσων και τόσων σπουδαίων καλλιτεχνών, το σώσιμο της ηδονής, το φυλαχτό της μνήμης...

Από την άλλη, υπάρχουν κι αυτοί που η Αξιοθέα τους ενοχλεί. Και άλλοι που τους κατατρώγει ο φθόνος. Καλοδεχούμενοι κι αυτοί. Δεν είμαστε πρωτάρηδες στο να δεχόμαστε τα άνθη του κακού. Τα δεχόμαστε κι αυτά όπως δεχόμαστε τη βροχή, τον καύσωνα, την ολοένα αυξανόμενη ηχορύπανση του ηχογραφημένου μουζικίνι. Τα δεχόμαστε όλα (καλά και άσχημα) ως πειστήρια ότι κάνουμε τη δουλειά μας. «Ο καθείς και τα όπλα του». Και τα δικά μας όπλα είναι το δημιουργικό πάθος, η εγρήγορση να έχουμε τ’ αφτιά μας ανοιχτά ν’ ακούμε κάθε τι που αναπνέει. Ν’ ακούμε κάθε τι που αξίζει ν’ ακουστεί. Να έχουμε τα μάτια ανοιχτά να βλέπουμε τη δωρούμενη ομορφιά. Είτε αυτή είναι η κορμοστασιά της φοινικιάς, το πέτρινο φιλιατρό του πηγαδιού, είτε είναι μια ανεράδα που εισέρχεται αμέριμη τάχα στην Αξιοθέα, είτε οι ωραίοι άνθρωποι που προχωρούν στην ωρίμανση και στο γήρας ομορφαίνοντας...

Να έχουμε τη δύναμη να βλέπουμε και να χαίρομαστε την ομορφιά, αυτό το ύψιστο δώρο της μητέρας φύσης που έρχεται και ξανάρχεται δίνοντάς μας την αίσθηση (ή έστω την ψευδαίσθηση) μιας αφθαρσίας...

Μιχάλης Πιερίδης
13 Μαΐου 2010

13th CULTURAL FESTIVAL UNIVERSITY OF CYPRUS

*To our most admirable Cyprus
that the time and place
may be remembered*

50 years of independence, 10 thousand years of history, 20 million years of existence of Cyprus on the face of the earth. 50 years of the Republic of Cyprus, 500 years of modern era cultural and intellectual creativity separating the two independences of Cyprus – the independent medieval Kingdom of Cyprus and today's independent Republic of Cyprus. The first independence led to a boom in Gothic and early Renaissance architecture, literature, and the arts, fuelled by the fusion of Western and Byzantine art. The second prompted an equally important intellectual and artistic efflorescence (Christoforos Savva, Paul Georgiou, Telemachos Kanthos, Adamantios Diamantis, Costas Montis, Giorgos Phillipou Pieridis, Kyriakos Hatzioannou and many others).

The independent medieval Kingdom of Cyprus is inaccurately referred to as the period of Frankish domination, since the dominant language and culture then was that of the local population, of the "local Romeians", as Leontios Machairas called the Greeks of Cyprus. This is evidenced by the recognised need to translate and adapt the medieval French laws to the vernacular of the local people, thus producing the famous *Assizes of the Kingdom of Cyprus*, which reflect, among others, many elements of the culture and the mentality of the people of Cyprus. This independent Christian kingdom at the eastern outpost of today's Europe, marked the first dynamic presence of Cyprus on the modern historical stage, and reached its zenith under Peter I Lusignan (1359–1369) when the dominion of the Kingdom of Cyprus went beyond the territory of the island and extended into possessions of great strategic importance in Asia Minor. The modern Republic of Cyprus, a sovereign

state, member of the United Nations, has – since 1974 – real authority only on one half of the island, while the other still remains under the control of invasion and occupation forces.

Celebrating the 50th anniversary of the Republic of Cyprus, the University and Axiothea celebrate the deeply-rooted values of this land: the traditional folklore of the people of Cyprus and the art poetry of the Liberation Struggle that brought Cyprus's independence. Thus, on June 30, an assembly of authentic performers and prominent researchers of the traditional music and dances of Cyprus will bring to Axiothea the genuine pulse and the ancient spirit that embody the creative inspirations of the people of Cyprus. While on October 1, on the day of Cyprus's Independence, Axiothea will welcome the poetry of the Struggle against colonial rule, paying tribute to those who lived and emblazoned the Cypriot Revolution of 1955–'59. Starting, as a token of respect, from the very heroes of the Struggle of Cyprus (Evagoras Pallikaridis, Kyriakos Matsis and others) and going all the way through to Thodosis Pieridis, Costas Montis and Pantelis Mechanikos, as well as to those poets of the Struggle generation who are still among us and continue to write poetry.

50 years since the establishment of the Republic of Cyprus, 13 years since the first Cultural Festival of the University of Cyprus, and the swallows are back again. Trailing their paths, scissoring Axiothea's firmament, building architecture-conscious nests. Unlike those of the permanently settled doves who slowly but steadily raze the wood and the marble of the historical building. 13 years, 50 years, summer and fall of 2010, the trees and flowers at Axiothea in their finest hour, as everywhere on the entire island, be it free or occupied. For this year's rich rainfall has regulated that everything becomes bright and green by Nature's clock.

May–July, September–October, the months of Axiothea, the months of its cultural festival. After a winter pause that brings no oblivion, we'll hear again the violins and the lutes, the oud and the nay, the santour and the quanun, the winds, the strings, and the percussions. We'll hear again the languages, the dialects, and the idioms of the Hellenic World, of the Mediterranean and the Balkans. We'll hear again the "voices" of Cyprus, words and sounds and melodies so priceless and dear to the heart... At the hours when the sea turns mystic and night slowly descends, spreading over Axiothea's courtyard a magical darkness... And then the stars come down to lean indulgently on the eaves and the roofs...

Axiothea lives in the memory of its audience. Those who come again every year like the migratory birds, which having patiently travelled their winter journey, return once more to a place of reminiscence. We thank our audience. Axiothea is what it is because of its devotees. It is their high expectations that sustain our effort to keep quality high. Hence, Axiothea does not wane down to a trade house; it remains what it is – a cellar storing the precious goods of so many great artists, the vault of pleasure, the keepsake of memory...

And somewhere else there are those annoyed by Axiothea. And those consumed by envy. They are welcome too. We have seen the flowers of evil before. We tolerate them as we tolerate the rain, the swelter, the ever increasing noise pollution of the recorded muezzin. We accept them all (good and bad) as evidence that we do our job well. "Each with his own weapons". Our weapons are the creative passion, the awareness of having our senses alert and being conscious of everything living. Of hearing everything that deserves to be heard. Of seeing the bestowed beauty. Whether it's the lean body of the palm tree, or the stone curb of the well, or a nymph that enters as if by chance in Axiothea's courtyard, or the nice people who advance into maturity and old age becoming even more beautiful...

Of having the power to see and enjoy beauty, this sublime gift of Mother Nature that comes again and again, giving us the feeling (or at least the illusion) of perpetuity...

Michalis Pieris
13 May 2010

Παρασκευή 21 Μαΐου 8.30 μμ | Είσοδος €15 Φοιτητικό €7

Ερωτόκριτος

του Βιτσέντζου Κορνάρου
Θεατρικό Εργαστήρι Πανεπιστημίου Κύπρου

Το Θεατρικό Εργαστήρι του Πανεπιστημίου Κύπρου (Θ.Ε.ΠΑ.Κ.), συνεχίζοντας την ερευνητικές αναζητήσεις του στον χώρο του ελληνικού αναγεννησιακού θεάτρου, παρουσιάζει μια πρωτοποριακή δυσπρόστατη παράσταση του *Ερωτόκριτου* του Κορνάρου. Η νέα αυτή παράσταση είναι το αποτέλεσμα πολύμηνης πειραματικής επεξεργασίας της γνωστής επιτυχημένης παρουσίασης του *Ερωτόκριτου* που πρωτοανέβηκε πριν από πέντε χρόνια και είχε μια διεθνή καριέρα. Είναι επίσης το αποτέλεσμα μιας προωθημένης έρευνας γύρω από το θέμα των αναγεννησιακών πηγών του κεμμένου του Κορνάρου. Η παράσταση αυτή, η οποία θα παρουσιαστεί μία μόνο φορά στην Κύπρο, συγκροτήθηκε με πολύ κέφι και μόχθο, με αφορμή την επικείμενη περιοδεία του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. με το έργο *Ερωτόκριτος* στην Ιταλία (Μάιος – Ιούνιος 2010: Κατάνια και Παλέρμο, Οκτώβριος 2010: Ρώμη, Βενετία, Τεργέστη).

Έτσι, για πρώτη φορά το κορυφαίο αυτό έργο της Ελληνικής Αναγέννησης, θα ακουστεί και στα ιταλικά – δηλαδή στη γλώσσα των προγόνων του Βενετοκρητικού ποιητή Βιτσέντζου Κορνάρου στην οποία γράφτηκαν πολλά από τα έργα της δυτικοευρωπαϊκής Αναγέννησης που ενέπνευσαν το αριστούργημα αυτό της Ελληνικής Λογοτεχνίας (*Paris et Vienne* στην ιταλική διασκευή του Orvietano, *Orlando Furioso* του Ariosto, *Orlando Innamorato* του Bojardo, *Gerusalemme liberata* του Torquato Tasso, κ.ά.).

Η απόφαση να παρουσιαστούν ορισμένα χορικά και βασικές σκηνές του έργου στα Ιταλικά δεν εξυπηρετεί απλά την ανάγκη για επικοινωνία με το μη ελληνόφωνο κοινό της Ιταλίας, αλλά αποτελεί ένα είδος αντίδωρου προς την Ιταλική λογοτεχνική παράδοση, η οποία μπόλιασε τη θαυμαστή και σημαντική για τη μετέπειτα πορεία της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας άνθηση των Γραμμάτων στη βενετοκρατούμενη Κρήτη.

Ταυτόχρονα η ελληνο-ιταλική παράσταση του *Ερωτόκριτου*, στην οποία ενσωματώνονται και στοιχεία από την κυπριακή δημοτική παράδοση, έχει ως στόχο να αναδειξει τις βαθιές ρίζες και τις αιώνιες ευρωπαϊκές καταβολές του κυπριακού πολιτισμού, καθώς η περιοδεία του Θ.Ε.Π.Α.Κ. στην Ιταλία πραγματοποιείται στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για τα 50χρονα της Κυπριακής Δημοκρατίας. Οι παραστάσεις οργανώνονται σε συνεργασία με τα Πανεπιστήμια Παλέρμου, Κατάνιας, Τεργέστης, *La Sapienza* της Ρώμης και *Ca Foscari* της Βενετίας.

Διασκευή, σκηνοθεσία: Μιχάλης Πιερίδης
Μετάφραση στα Ιταλικά: Gaia Zaccagni
Μουσική: Αντώνης Ξυλούρης-Ψαραντώνης
Χορικά, τραγούδια: Χρήστος Πήττας
Σκηνικός διάκοσμος, φροντιστήριο: Χρίστος Λυσιώτης
Κοστούμια: Μαρίνα Κλεάνθους, Χρίστος Λυσιώτης
Φωτισμοί: Καρολίνα Σπύρου
Διεύθυνση παραγωγής, βοηθός σκηνοθέτης: Σταματία Λαουμτζή
Διδασκαλία τραγουδιών: Νικόλας Παπαγεωργίου
Διδασκαλία Ιταλικών κειμένων: Gaia Zaccagni
Αφήγηση στα Ιταλικά: Δάφνη Λιανάκη
Χειρισμός ήχου: Σταματία Λαουμτζή
Τεχνική υποστήριξη: Αργύρης Χατζηνικολάου

«Είναι η καλύτερη παράσταση *Ερωτόκριτου* από όλες όσες έχω δει στη ζωή μου, με σωστή ισορροπία του συμβολικού και του ρεαλιστικού στοιχείου, απλά σκηνικά και στολές (που αφήνουν να επικρατεί ο λόγος), σωστή ηθοποιία και εκφορά των στίχων (η αχίλλειος πτέρνα των παραστάσεων Κρητικής λογοτεχνίας από άλλους), σωστή αξιοποίηση του θεατρικού στοιχείου, ωραία ευρήματα όπως η εισαγωγή χορού και η κίνησή του με συμμετοχή στη δράση, καλή και συγκινητική μουσική στις κατάλληλες στιγμές. Μου άρεσε ακόμη και ο κυπριακός τόνος κάπου-κάπου (στο είντα)».

Στυλιανός Αλεξίου, Ομότιμος καθηγητής
Πανεπιστημίου Κρήτης, Ηράκλειο, 28 Αυγούστου 2005

«*Ερωτόκριτος* και... μην τον χάσετε. [...] Από το Θεατρικό Εργαστήριο του Πανεπιστημίου Κύπρου που μας έρχεται από την Κύπρο και πλουτίζει το Αναγεννησιακό μας φεστιβάλ με παραστάσεις έργων που άφησαν τις καλύτερες εντυπώσεις και γοήτευσαν το ρεθυμιακό μας κοινό και ως επιλογές και ως υποστήριξη από σκηνής...»

Κώστας Πετρίδης, εφ. *Ρεθυμινιώτικα Νέα*,
24 Αυγούστου 2005

«Ο *Ερωτόκριτος* παραμένει η μεγάλη πνευματική πρόσκληση των Νεοελλήνων, με την οποία αναμετρώνται η ποίηση και το θέατρο, η νεοελληνική γλώσσα και οι ρυθμοί της. Μια τέτοια αναμέτρηση είναι και η θεατρική παράσταση του Θ.Ε.Π.Α.Κ., μια αριστουργηματική παράσταση του *Ερωτόκριτου*. Έχουμε άλλωστε δει παλαιότερες παραστάσεις του Θ.Ε.Π.Α.Κ και γνωρίσαμε τη σοβαρότητα των θεατρικών του προτάσεων μέσα στις οποίες συνεχόνται επιστημονικές-φιλολογικές καταθέσεις, γοητεία της ομαδικότητας, αγνότητα προσέγγισης και ερμηνεία κειμένων, διονυσιακός ερωτικός οίστρος και άλλες αρετές. Η τωρινή παράσταση του *Ερωτόκριτου* συστοιχίζει όλες αυτές τις παραμέτρους σε μια πρωτότυπη ανάγνωση του κειμένου, σε μια πρωτόγνωρη θεατρική μεταγραφή του, απ' όπου αναδύεται ένας εξαιρετος ελεγεϊακός λυρισμός, ένα ισόρροπο συναισθηματικό εκχύλισμα, μια εναρμόνια ποιητική μαζί και θεατρική φωνή.»

Ζήνων Ζαννέτος, εφ. *Κρητική Επιθεώρηση*,
Ρέθυμνο, 23 Αυγούστου 2005

«Μια δεμένη παράσταση που εντυπωσίασε πολύπλευρα. Αξιοθαύμαστη ήταν η απόδοση της δύσκολης διαλέκτου των κειμένων από τους Κύπριους φοιτητές με πάθος και πολύ κοντά στην κρητική ντοπιολαλιά. Καλοδουλεμένα τα πολυπληθή χορικά στημένα με μεγαλοπρέπεια και σεμνότητα αρχαίας τραγωδίας. Εκπληκτική η μουσική της παράστασης γραμμένη από τον Χρήστο Πήττα, με μουσικές κρητικές παρεμβάσεις από τον Ψαραντώνη. Ξεχωριστά πρέπει να αναφερθούμε στις πραγματικά μαγευτικές φωνές των φοιτητών που στόλισαν τα χορικά και επένδυσαν συνολικά την παράσταση. [...]

Η ουσιαστική παρέμβαση του χορού σε όλη τη διάρκεια της παράστασης ανέβασε ακόμα πιο ψηλά τον πήχη της εξαιρετης συνολικής παράστασης. Εξέπληξε η σκηνοθετημένη σκόπιμη εναλλαγή των τριών ηθοποιών στο ρόλο της Αρετούσας για να στηριχθεί ερευνητικά το ίδιο το χειρόγραφο κείμενο του *Ερωτόκριτου* με τις ηλικιακές αλλαγές της Αρετούσας.»

Εφ. Κρητική Επιθεώρηση,
Ρέθυμνο, 30 Αυγούστου 2005

«Το όλο πράγμα αποκτά μάλιστα ευρύτερες διαστάσεις, αν αναλογιστούμε ότι η προσπάθεια επιχειρείται από φοιτητές της Κύπρου, γεγονός που σημαίνει την ανίχνευση εκ μέρους του Εργαστηρίου μιας διασπαρμένης σε χρόνο και τόπο ιθαγένειας μέσα από την προσέγγιση του ιδιώματος του *Ερωτόκριτου*. Ο σεβασμός για τη μια ντοπιολαλιά επιστρέφει έτσι ως σεβασμός για την άλλη και η πρώτη εκτίμηση για το ιδίωμα του κρητικού κειμένου γίνεται η βάση για την κατάκτηση της αυτοεκτίμησης και ακόμη της αυτοσυνειδησίας των Κυπρίων φοιτητών. Η παράσταση των σπουδαστών της Κύπρου υπήρξε μαζί φιλολογική άσκηση και θεατρικό σεμινάριο. [...] Η παρουσία του χορού, εκτός από άφθονους ρόλους στον πολυπληθή φοιτητικό θίασο, πρόσφερε ακόμη το απαραίτητο συλλογικό υπόβαθρο που ζητεί η απόδοση της ιστορίας. [...] Περισσεύουν τα καλά λόγια για την προσπάθεια των νέων παιδιών, για την ειλικρίνεια και την σεμνότητα τους, με την οποία πλησίασαν το κείμενο του Κορνάρου χωρίς ίχνος κίβδηλου “θεατρνισμού”».

Γρηγόρης Ιωαννίδης, περ. ANTI, τχ. 852,
Αθήνα, 7 Οκτωβρίου 2005, σ. 58

«Είναι αληθινή παιδαγωγική προσφορά η εκάστοτε εμπλοκή των φοιτητών του Πανεπιστημίου Κύπρου στα κλασικά κείμενα. Μετά το *Χρονικό* του Μαχαιρά, ο ποιητής, μελετητής και πανεπιστημιακός δάσκαλος Μιχάλης Πιερός έφερε στην Αθήνα μια παραγωγή *Ερωτόκριτου*. Η παιδείση των νέων αλλά και μια νέα δική του πρόταση ως προς τη διασκευή του προδρομικού αλλά και τεράστιου τούτου έργου ήσαν τα προτάγματα του εγχειρήματος. Διασκευή-πρόκληση, που κάλλιστα μπορεί να απευθυνθεί μελλοντικά και σε επαγγελματικούς θιάσους, συμπτύσσει το επικό υλικό εις τρόπον ώστε να δημιουργηθεί μια ανανεωμένη φόρμα που να ακουμπάει περισσότερο στο ερωτικολυρικό στοιχείο και συμπληρωματικά μόνο στο σκηνικά δύστροπο και νατουραλιστικό πολεμικό. [...] Η παράσταση οργανώθηκε περίπου ως επικό όπερα, όπου το ύφος και η γλώσσα του Κορνάρου έδεσαν αρμονικά με οικεία τους στοιχεία. Με χωρισμένους σε τρεις τους ρόλους της Αρετούσας και σε δύο του Ερωτόκριτου, η παράσταση διέθετε δραματική κινητικότητα και ρυθμολογική πυκνότητα.»

Πάννης Βαρβέρης, εφ. *Η Καθημερινή*,
Αθήνα, 6 Νοεμβρίου 2005

Friday 21 May 8.30 pm | Entrance € 15 Students € 7

Erotocritos

by Vincenzo Cornaro

Theatrical Workshop of the University of Cyprus

Continuing its research quest into Greek Renaissance drama, the Theatrical Workshop of the University of Cyprus (THEPAK) presents an innovative twofold performance of Vincenzo Cornaro's *Erotocritos*. This new stage presentation of Cornaro's masterpiece is the result of an extensive experimental revision of the well-known and successful production of *Erotocritos*, which was staged for the first time five years ago and made an international presence. It is also the outcome of advanced research into the Renaissance sources of Cornaro's work. The performance, which will be presented one single time in Cyprus, was prepared with much excitement and diligence on the occasion of THEPAK's upcoming tour in Italy (May – June 2010: Catania and Palermo, October 2010: Rome, Venice, Trieste).

Thus, for the first time, the most important literary work of Cretan Renaissance will be performed not only in Greek but also in Italian – the language of Cornaro's ancestors and of many Western European Renaissance works that inspired this masterpiece of Greek literature (Orvietano's version of *Paris et Vienne*, Ariosto's *Orlando Furioso*, Bojardo's *Orlando Innamorato*, Torquato Tasso's *Gerusalemme liberata* and others).

The decision to present some choral parts and central scenes of the play in Italian is not merely motivated by the need to approach a non-Greek-speaking audience, but rather constitutes a reward of sorts to

Western European literary tradition that incited the remarkable literary efflorescence in sixteenth- and seventeenth-century Crete, which proved essential for the future development of Modern Greek literature.

At the same time, the "Greco-Italian" performance of *Erotocritos*, which incorporates elements of the Cypriot popular reception of the play, seeks to highlight the deep roots and centennial European influences of Cyprus's culture. THEPAK's tour in Italy will be held in the framework of the events marking the 50th anniversary of the Republic of Cyprus. The performances are organised in cooperation with the universities of Palermo, Catania, Trieste, *La Sapienza* (Rome) and *Ca Foscari* (Venice).

Adaptation, stage direction: Michalis Pieris

Translation into Italian: Gaia Zaccagni

Original score: Antonis Xylouris-Psarantonis

Choral parts and songs: Christos Pittas

Set and props: Christos Lysiotis

Costumes: Marina Kleanthous, Christos Lysiotis

Lighting: Carolina Spyrou

Production manager, assistant director: Stamatia Laoumtzi

Song instruction: Nikolas Papageorgiou

Instruction of Italian parts: Gaia Zaccagni

Narrator in Italian: Daphne Lianaki

Sound supervision: Stamatia Laoumtzi

Technical support: Argyris Hatzinikolaou

"This is the best performance of *Erotocritos* I have ever seen, with the right balance between symbolic and realistic elements, with simple set and costumes (that give precedence to the spoken word), with truthful acting and accurate articulation of the verses (the Achilles's heel of other performances of Cretan literary works), with proper use of theatrical devices, with nice innovations such as the introduction of choreography and movement that underpin the action, with good and touching music played at the right time. I liked even the Cypriot accent that could be felt from time to time."

Stylios Alexiou, Professor Emeritus,
University of Crete, Heraklion, 28 August 2005

"*Erotocritos*... don't miss it. [...] Performed by the Theatrical Workshop of the University of Cyprus, which comes to us from Cyprus to enrich the programme of our Renaissance festival with performances that left the best of impressions and fascinated the audiences in Rethymno with the good selection of works, as well as their interpretation on stage ..."

Costas Petridis, *Rethymno News*,
24 August 2005

“*Erotocritos* remains a great intellectual challenge for modern Greeks, a challenge that sets the standard for poetry and theatre, for Modern Greek language and its rhythm. Such a standard-setting event is the THEPAK performance of *Erotocritos*, a truly masterpiece performance. We have seen other THEPAK performances before and we have recognised the sincerity of its theatrical propositions, which combine scholarly and philological statements with the fascination of teamwork, with a fresh approach to the interpretation of original works, a Dionysian erotic inspiration, and other qualities. The current performance of *Erotocritos* blends all these parameters together in an innovative reading of the text, in an unprecedented theatrical interpretation, which carries an exceptional elegiac lyricism, a balanced surge of emotions, a harmonious poetic and theatrical voice.”

Zenon Zannetos, *Cretan Review*,
Rethymno, 23 August 2005

“A very well set performance that impressed at many levels. The passionate and quite accurate rendition of the difficult dialectic text by the Cypriot students deserves praise, as does the elaborate choral parts set on stage with the dignified simplicity characteristic of an ancient drama. The music of the performance, composed by Christos Pittas with musical contributions by Psarantonis, was amazing. Particular mention deserve the students who embellished the choral parts and animated the entire performance with their truly magical voices. [...]

The substantial choreographic interventions throughout the play raised the level of this exceptional performance even higher. Another nice surprise was the staged, intentional change of the three actresses in the role of Aretousa, which illustrated the pas-

sage of time and the aging of the main female character described in the original manuscript of *Erotocritos*.”

Cretan Review, Rethymno,
30 August 2005

“The whole thing acquires even wider dimensions when we consider that this is an endeavour of students from Cyprus, which suggests an attempt on behalf of the Theatrical Workshop to uncover, through its approach towards the idiomatic text of *Erotocritos*, a national identity scattered over space and time. Thus, the respect towards one vernacular breeds respect towards the other and the appreciation for the idiomatic language of the Cretan work paves the way for boosting the self-esteem and even the national self-awareness of the Cypriot students. The performance of the Theatrical Workshop of the University of Cyprus was both an exercise in philology and a theatre seminar. [...] The presence of choreography, in addition to the plenty of roles played by the members of the large student company, provided the necessary collective background required for the faithful rendering of the plot. [...] Praise should not be spared for the genuine effort of the young actors, for the sincerity and modesty with which they approached Cornaro’s work with no trace of false ‘theatricality’.”

Grigoris Ioannidis, *ANTI Magazine*, issue 852,
Athens, 7 October 2005, p. 58

“Each attempt by the Cyprus University students to bring to stage classical literary works constitutes a genuine contribution to pedagogy. After Leontios Machairas’s *Chronicle*, the poet, researcher and university professor Michalis Pieris came to Athens with a production of *Erotocritos*. The edification of the young, but also the innovative onstage adaptation of this ground-breaking and voluminous classical work, were the main aspiration of the whole enterprise. The challenging adaptation, which could certainly be staged by professional theatre companies in the future, compresses the epic elements of the original in such a way that a new form emerges, based primarily on the erotic and lyrical aspects and merely complemented by the otherwise theatrically demanding and naturalistic battle scenes. [...] The performance is structured more or less as an epic opera in which Cornaro’s style and language function harmoniously in a familiar setting. The decision to assign the role of Aretousa to three actresses and that of *Erotocritos* to two actors added dramatic mobility and rhythmological consistency to the performance”.

Yannis Varveris, *Kathimerini*,
Athens, 6 November 2005

Κυριακή, 23 Μαΐου, 8.30 μμ | Είσοδος €15 Φοιτητικό €7

Ευρωπαϊκοί Τζαζ Διάλογοι Νέων

HGM Jazz Orchestra
Παιδική Χορωδία «Επιλογή»

Ηοικουμενικότητα της τζαζ και η δυνατότητά της να δημιουργεί καλύτερες συνθήκες σύμπραξης και διαλόγου μέσω της κοινής γλώσσας της μουσικής, αποτελούν πλέον κοινό τόπο για τους λάτρεις αυτής της εκλεκτικής και για κάποιους δυσπρόσιτης, και όμως υποβλητικής, συνάμα και ευθύβολης, περιεκτικής, ταυτόχρονα και άμεσης μουσικής. Αναγνωρίζοντας τη γοητεία και την αξία της τζαζ, η οποία χάρη στην ποιότητα και την ανθεκτικότητά της έχει πλέον περάσει στο χώρο της παράδοσης, αλλά και την ανάγκη για στήριξη και προβολή των νέων καλλιτεχνών, το Πολιτιστικό Φεστιβάλ του Πανεπιστημίου Κύπρου φιλοξενεί φέτος δύο νεανικά σχήματα, από την Κύπρο και την Κροατία, τα οποία θα συνενρευθούν επί σκηνής για έναν μουσικό διάλογο που σίγουρα ενδιαφέρει το απαιτητικό κοινό της Αξιόθεας.

Η HGM Jazz Orchestra που λειτουργεί υπό την αιγίδα του οργανισμού *Μουσικά Νιάτα* Κροατίας και αγκαλιάζει τη νεότερη γενιά των μουσικών τζαζ της ευρύτερης περιοχής, θα παρουσιάσει υπό την διεύθυνση του γνωστού μαέστρου και συνθέτη Sigi Feigl από την Αυστρία, μια ενδιαφέρουσα επιλογή έργων για ολοκληρωμένη εικοσαμελή ορχήστρα τζαζ, ενώ η πολυβραβευμένη Παιδική Χορωδία Πολιτιστικής Κίνησης *Επιλογή* και Συνεργατικού Ταμειτηρίου Λεμεσού, με την γνωστή μαέστρο Αγγελίνα Νικολαΐδου-Σπανού, θα εκτελέσει το εικοσάλεπτο έργο *Little Jazz Mass* του Bob Chilcott.

Συμμετέχουν

HGM Jazz Orchestra – Ζάγκρεμπ
Μαέστρος: Sigi Feigl

Παιδική Χορωδία Πολιτιστικής Κίνησης «Επιλογή» και
Συνεργατικού Ταμειτηρίου Λεμεσού
Μαέστρος: Αγγελίνα Νικολαΐδου-Σπανού
Βοηθοί μαέστρου: Ιωάννα Θρασυβούλου, Ελένη Παννούδη

Sunday, 23 May, 8.30 pm | Entrance € 15 Students € 7

European Youth Jazz Dialogues

HGM Jazz Orchestra
Epilogi Children's Choir

The universality of jazz and its ability to create the best conditions for collaboration and dialogue through the universal language of music, have long been established by the fans of this eclectic and inaccessible, for some people, and yet impressive and captivating, all-encompassing and so unmediated music. Recognising the appeal and the value of jazz, which owing to its quality and sustainability has already become part of cultural tradition, but also the need to support and promote young artists, the Cultural Festival of the University of Cyprus is welcoming two young formations from Cyprus and from Croatia, which will meet onstage for a music dialogue that would certainly fascinate Axiothea's demanding audience.

The HGM Jazz Orchestra, which operates under the auspices of *Jennesses Musicales* – Croatia and brings together the younger generation of jazz musicians from the broad Eastern European region, will present under the baton of distinguished maestro and composer Sigi Feigl from Austria, an intriguing selection of pieces composed for a full twenty-member jazz orchestra, while the acclaimed Children's Choir of Epilogi Cultural Movement and Limassol Cooperative Savings Bank, led by the well-known maestro Angelina Nikolaidou-Spanou, will perform the twenty-minute work *Little Jazz Mass* by Bob Chilcott.

Featuring

HGM Jazz Orchestra – Zagreb

Maestro: Sigi Feigl

Children's Choir of Epilogi Cultural Movement and
Limassol Cooperative Savings Bank

Maestro: Angelina Nikolaidou-Spanou

Maestro assistants: Ioanna Thrasyvoulou, Eleni Yannoudi

Τρίτη, 25 Μαΐου, 8.30 μμ | Είσοδος € 15 Φοιτητικό € 7

Το Άσμα του Γιοφυριού

Θεατρικό Εργαστήρι Πανεπιστημίου Κύπρου

Το έργο *Το Άσμα του Γιοφυριού* αποτελεί μια δραματική διασκευή στηριγμένη στις πάμπολλες παραλλαγές του γνωστού ελληνικού δημοτικού τραγουδιού *Της Άρτας το Ποφύρι*. Στη θεατρική προσαρμογή του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. χρησιμοποιούνται παραλλαγές από την Κύπρο, τον Πόντο, την Κρήτη και την Ηπειρωτική Ελλάδα. Η παράσταση αυτή είναι μια συνέχεια της προσπάθειας που κάνει εδώ και δωδέκα χρόνια το Θ.Ε.ΠΑ.Κ. στον χώρο της πολιτισμικής μας κληρονομιάς.

Είναι η πρώτη φορά που γίνεται στην Κύπρο μια προσπάθεια σύνθετης σκηνικής ερμηνείας δημοτικών τραγουδιών του περιφερειακού, διαλεκτικού ελληνισμού. Η παράσταση αποτελεί γόνιμη εκπαιδευτική εμπειρία, αφού δίνει την ευκαιρία σε μαθητές, φοιτητές και εκπαιδευτικούς να έλθουν σε άμεση επαφή με κρίσιμους προβληματισμούς που προκύπτουν από τη μελέτη του δημοτικού τραγουδιού, όπως οι διάφορες παραλλαγές του ίδιου θέματος, καθώς και ζητήματα που άπτονται της ιστορικής, κοινωνικής και ιδεολογικής προοπτικής που διανοίγει η δημιουργική προσέγγιση των δημοτικών μας τραγουδιών. Παράλληλα, παρέχεται στον θεατή η δυνατότητα να παρακολουθήσει μια νεότροπη σκηνική ερμηνεία του δημοτικού μας τραγουδιού μέσα στα συμφραζόμενα, τις αναζητήσεις και τις συλλογικές απορίες, της δικής μας εποχής.

Το έργο αυτό είναι το πρώτο από τα τέσσερα έργα από το ρεπερτόριο του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. που συγκροτούν μια «Κυπριακή Τετραλογία» με την οποία το Θεατρικό Εργαστήρι, αλλά και το Πολιτιστικό Φεστιβάλ

του Πανεπιστημίου Κύπρου θα τιμήσουν την 50ή επέτειο από την ίδρυση της Κυπριακής Δημοκρατίας. Τα υπόλοιπα έργα της «Κυπριακής Τετραλογίας» θα παρουσιαστούν κατά τη διάρκεια του Πολιτιστικού Φεστιβάλ (Ιούνιο, Ιούλιο και Οκτώβριο), ενώ παραστάσεις του *Άσματος του Ποφυριού* θα δοθούν επίσης στο εξωτερικό (Ιταλία, Γαλλία, Γερμανία) με την ενσωμάτωση σκηνών ή και αφηγητή στην εκάστοτε ξένη γλώσσα.

Ειδικότερα, η πρώτη φετινή παράσταση του *Άσματος* στο εξωτερικό, θα γίνει στην Κατάνια της Σικελίας στις 31 Μαΐου 2010, οργανικά ενταγμένη σ' ένα ευρύτερο πλαίσιο εκδηλώσεων για το ελληνικό δημοτικό τραγούδι και το ρεμπέτικο, στο οποίο μετέχουν από πλευράς Κύπρου τ' ο μουσικό σχήμα *Έπεα Πτερόεντα* και ο Μιχάλης Ττερλικκός. Έτσι, η παράσταση δουλεύτηκε ξανά με στόχο την πρόσληψη και την κατανόησή της και από ένα ιταλόφωνο κοινό. Κύριο στοιχείο της νέας επεξεργασίας, είναι ότι αρκετά χορικά, καθώς και ορισμένες κρίσιμες σκηνές του έργου ερμηνεύονται παράλληλα ή διαδοχικά στην ελληνική και στην ιταλική γλώσσα, ενώ η ηχογραφημένη φωνή του Αντρέα Μαμπούρα έχει αντικατασταθεί από τη ζωντανή ερμηνεία του Μιχάλη Ττερλικκού.

Διασκευή, σκηνοθεσία: Μιχάλης Πιερής
Μετάφραση σκηνών στα ιταλικά: Anna Zimbone
Μουσική: Ευαγόρας Καραγιώργης

Σκηνικά, κοστούμια: Χρίστος Λυσιώτης
Κατασκευή ενδυμάτων: Μαρίνα Κλεάνθους
Κινησιολογία: Μιχάλης Πιερής
Επιμέλεια κίνησης: Αριάννα Οικονόμου
Φωτισμοί: Πύργος Κουκουμάς

Υπεύθυνη παραγωγής, βοηθός σκηνοθέτης: Σταματία Λαουμτζή

Ποιητής: Μιχάλης Ττερλικκός
Διδασκαλία σκηνών στα ιταλικά: Gaia Zaccagni
Αφήγηση στα ιταλικά: Δάφνη Λιανάκη

Μουσικοί

Ευαγόρας Καραγιώργης: λαούτο
Μαρίνα Κατσαρή: κλαρίνο
Αντρέας Χριστοδούλου: βιολί
Κωνσταντίνος Γαβριήλ: νταούλι

«Η παράσταση του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. *Το Άσμα του Ποφυριού*, είναι υφασμένη —ο ήχος του αργαλειού υποστηρίζει το βηματισμό της παράστασης, όπως οι χτύποι της καρδιάς το βηματισμό του ατόμου— με απείριτη λιτότητα και ελεγειακό τόνο, με ζωγραφική εικονοποιία όπως τα ζωντανά ταμπλώ της εικαστικής, με το αγαπητικό εκείνο πνεύμα της ομάδας που μας πάει στην αλήθεια και την καθαρότητα της πρωτογενούς όρασης του κόσμου και της ενορατικής πρόσληψης και απόδοσής του σε μορφές Τέχνης. [...] Στα μάτια του θεατή καθώς κυλούσε η παράσταση με τα είκοσι αγόρια και κορίτσια του Πανεπιστημίου Κύπρου να την υπηρετούν με έλλογο διονυσιακό μένος, παρήλαυε αυτούσιος ο σταυρωμένος κόσμος της Κύπρου, «ο κόσμος του Ομήρου» κατά τον ποιητή».

Ζήνων Ζαννέτος, εφ. *Κρητική Επιθεώρηση*,
Ρέθυμνο, 28 Αυγούστου 2004

«Τον δωρικό λόγο των δημοτικών τραγουδιών υπηρέτησε με πιστότητα η λιτή, δωρική σκηνοθεσία του Μιχάλη Πιερή. Έντυσε με γλυκούς αρμονικούς ήχους η εξάισια ζωντανή μουσική του Ευαγόρα Καραγιώργη, που σε άλλες δουλειές του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. έχει κερδίσει το κοινό με τη γλυκιά αρμονία της. Η σκηνογραφική-ενδυματολογική προσέγγιση του Χρίστου Λυσιώτη με παραδοσιακές πινελιές στον συνολικό πίνακα του έργου, ανάδειξε το ήθος και το ύφος της σκηνοθεσίας. Κυρίαρχο στοιχείο κι εδώ ο κυπριακός αργαλειός με τα νημάτά του, όπου υφαινόταν η παράδοση των αιώνων. Τέλος τα παιδιά, τα νιάτα της Κύπρου, που σπουδάζουν στο εκεί Πανεπιστήμιο, υπηρέτησαν πιστά με τις υποκριτικές ερμηνείες τους το μύθο του γιοφυριού και ενσάρκωσαν πειστικά τα πρόσωπα του έργου».

Πύργος Καλογεράκης,
εφ. *Ρεθυμνιώτικα Νέα*, 1 Σεπτεμβρίου 2004

«Η νέα παραγωγή του Θεατρικού Εργαστηρίου Πανεπιστημίου Κύπρου αποτελεί δραματική επεξεργασία των παραλλαγών του δημοτικού τραγουδιού *Το Ποφύρι της Άρτας*. [...] Το τραγούδι και μαζί του ο χρόνος στην παράσταση δεν κινούνται σε ευθεία γραμμή, αλλά όπως στην αρχαία μυθική αντίληψη μοιάζουν με το ουράνιο στερέωμα όπου τα γεγονότα δεν διαδέχονται το ένα το άλλο, αλλά

συννάρχουν όπως οι αστερισμοί. Το δεύτερο στοιχείο του προλόγου —ο ήχος του αργαλειού— εμβάζει το συμβολισμό της ύφανσης, από αρχαιοτάτων χρόνων στενά συνδεδεμένο με την ιδέα της μοίρας, λειτουργεί όμως και ως σκηνοθετική δήλωση για τον ρυθμό και την τεχνική που έχουν επιλεγεί για την παράσταση. Ο επίμονος ρυθμικός ήχος και η παράλληλη αργή (στα όρια της ακινησίας) κίνηση του χορού λειτουργούν ως θάλαμος αποσυμπίεσης από τη ρηχή υπερκρινητικότητα της σύγχρονης σκέψης και μετά απ' αυτό ευκολότερα βυθιζόμαστε στα βαθιά και σκοτεινά νερά του κειμένου. [...] Οι αρχαίες καταβολές των δημοτικών τραγουδιών επιτρέπουν στα κείμενά τους να λειτουργούν ως κανάλια επικοινωνίας με τα βάθη του συλλογικού υποσυνειδήτου, εκεί που τα υπόγεια νερά των εθνικών πολιτισμών ενώνονται σ' ένα πανανθρώπινο Ωκεανό αρχέτυπων. Ο Φόβος κατοικεί εκεί (θυμάστε τη γυναίκα του Πρωτομάστορα που βρίσκει στην καμάρα του γιοφυριού το χέρι ή το στόμα του Δράκου) και ακόμη η ιδέα του παντοτινού χρέους που η ανθρωπότητα οφείλει στο αρχικό σκοτάδι από το οποίο βγήκε, ενός χρέους που ξοφλιέται με το αίμα των ανθρωποθυσιών. Η παραγωγή του Θ.Ε.Π.Α.Κ. μας έφερε σε επαφή με πράγματα που αξίζουν».

Νόνα Μολέσκη, εφ. *Ο Φιλελεύθερος*,
Λευκωσία, 21 Ιουλίου 2003

«Τα τελευταία χρόνια ο καθηγητής Μιχάλης Πιερίης χώνεται βαθιά μέσα στην ποίηση κι η ανάγνωσή του καταλήγει σε μια δραματική σύνθεση που εντυπωσιάζει με την πρωτοτυπία της και τον τρόπο που βγάζει στην επιφάνεια μηνύματα που διαφορετικά θα μπορούσαν να περάσουν απαρατήρητα. Έχοντας στο πλευρό του ένα μουσικοσυνθέτη όπως τον Ευαγόρα Καραγιώργη που πατά γερά στις ρίζες της παραδοσιακής μας μουσικής για να ξεπεταχτεί σε χώρους μιας εκφραστικής έντεχνης μουσικής, κατορθώνει να ξεπερνά σκοπέλους, που θεωρητικά τουλάχιστον, ένα τέτοιο εγχείρημα θα μπορούσε να παρουσιάσει. [...] Η χρησιμοποίηση του τελετουργικού στοιχείου σαν οργανικού μέρους της παράστασης μας πάει σε άλλο είδος θέατρο, κάτι που το σύγχρονο δυτικοευρωπαϊκό και αμερικάνικο θέατρο στις πιο πολλές περιπτώσεις άφησε ανεκμετάλλευτο. [...] Το νήμα, φυσιολογική επέκταση του αργαλειού σε μια συνειρμική συσχέτιση, χρησιμοποιήθηκε έντεχνα από τον σκηνοθέτη για να «νηματεύσει» τις τρεις γυναικείες μορφές που θάφτηκαν στα θεμέλια των τριών γιοφυριών που το στερέωμα τους στηρίχτηκε σ' αυτή την πρωτόγονη ανθρωποθυσία, όπως «νηματώνεις» μιαν εκκλησία, αιώνιο σύμβολο της ανθρώπινης αναζήτησης διεξόδου από την αδιέξοδη πραγματικότητα του θανάτου».

Χριστάκης Γεωργίου, περ. *Επί Σκηνής*,
τχ. 12, Λευκωσία, Νοέμβριος–Δεκέμβριος 2003, σ. 87-88

Tuesday, 25 May, 8.30 pm | Entrance € 15 Students € 7

The Ballad of the Bridge

Theatrical Workshop of the University of Cyprus

The play *The Ballad of the Bridge* is an attempt to set to stage some of the most expressive versions of the famous Greek folk ballad *The Bridge at Arta*. The stage adaptation, presented by THEPAK, features versions of the folk ballad as preserved in Cyprus, Pontus, Crete, and Epirotic Greece. The performance is part of a twelve-year-long effort by THEPAK to promote the cultural heritage of the Hellenic world.

It is also the first attempt to present in Cyprus a comprehensive stage interpretation of folk ballads from the dialect-speaking regions of the so-called 'peripheral Hellenism'. The performance constitutes a truly productive educational experience, since it gives students and educators the opportunity to come across some essential issues in the research of verbal folklore, such as the different approaches to and interpretations of a given theme, as well as the historical and ideological perspectives that open up as a result of the creative approach to demotic songs. At the same time, the performance offers an innovative stage interpretation of traditional folklore that takes into consideration the context, the pursuits and the collective dilemmas of modern times.

The play is the first of four plays from THEPAK's repertoire that constitute a "Cypriot Tetralogy" with which the Theatrical Workshop and the Cultural Centre of the University of Cyprus will mark the 50th anniversary of the Republic of Cyprus. The remaining three works of the "Cypriot Tetralogy" will be performed in the course of the Cultural Festival of the University of Cyprus (June, July and October), while

The Ballad of the Bridge will also be presented abroad (Italy, France, Germany) with the inclusion of scenes and narration in the local language.

The first performance of *The Ballad* abroad will be held in Catania, Sicily, on May 31, 2010, in the framework of a series of events dedicated to Greek demotic and rebetiko songs, in which Cyprus will be represented by the *Epea Pteroenta* music formation and the renown researcher of authentic Cypriot folklore, Michalis Tterlikkas. For this particular occasion, the performance underwent a revision in order to be better understood and appreciated by an Italian audience. The most important elements of this new revision include the reworking of certain choral parts and central scenes so that they might be performed either simultaneously or consecutively in Greek and in Italian, as well as the replacement of Andreas Mappouras's recorded voice of with a live performance by Michalis Tterlikkas.

Adaptation, stage direction: Michalis Pieris

Translation of selected scenes into Italian: Anna Zimbone

Music: Evagoras Karagiorgis

Set and props: Christos Lysiotis

Costumes: Marina Kleanthous

Choreography: Michalis Pieris

Choreography assistant: Arianna Ikonomou

Lighting: Yorgos Koukoumas

Production manager, assistant director: Stamatia Laoumtzi

Piitaris (traditional poet): Michalis Tterlikkas

Instruction of Italian parts: Gaia Zaccagni

Narrator in Italian: Daphne Lianaki

Musicians

Evagoras Karagiorgis: lute

Marina Katsari: clarinet

Andreas Christodoulou: violin

Constantinos Gavriil: drum

“THEPAK’s performance *The Ballad of the Bridge* – in which the rhythmic sound of the loom sets the pace of the play as the heartbeat measures the stride of a human being – is woven in unembellished modesty and elegiac tone, in vivid imagery reminiscent of a living picture, in that lovable group spirit that brings us to the truth and the purity of the original vision of the world and its intuitive perception and interpretation into art. [...] As the twenty boys and girls from the University of Cyprus performed with Dionysian passion clad in words, before the eyes of the viewers paraded, clean and unadulterated, the crucified world of Cyprus, ‘the world of Homer’, as the poet put it.”

Zenon Zannetos, *Cretan Review*,
Rethymno, 28 August 2004

“The Doric language of the folk-ballad found an ingenuous expression in Michalis Pieris’s genuine and unadorned, Doric-style, stage adaptation. The magnificent live music by Evagoras Karagiorgis, who has enchanted the audience with his beautiful compositions in other THEPAK productions, complemented the performance with its sweet harmonious tune, while Christos Lysiotis’s approach to set design and costumes further underscored the virtues and style of the stage adaptation with the traditional touches it added to the overall canvas of the play. The principle element here was, of course, the Cypriot loom which weaves the thread of centennial traditions. Last but not least, the cast, the young boys and girls of Cyprus who study in the local university, rendered truthfully on stage the myth of the bridge and interpreted convincingly the characters of the play.”

Yorgos Kalogerakis,
Rethymno News, 1 September 2004

“The latest production of the Theatrical Workshop of the University of Cyprus brings to stage a dramatic adaptation of several versions of the folk ballad *The Bridge at Arta*. [...] Events and time in the performance do not evolve in a straight line, but like in the ancient perception of a myth, the plot opens up as a heavenly vault on which episodes rather than following one after the other, coexist like constellations. The second element of the prologue – the sound of the loom – introduces the symbol of weaving, which has been associated with the notion of destiny from time immemorial, while serving also as a tool with which the director sets the pace and rhythm of the performance. The persistent sound of the loom combined with a

slow choreography that, at times, verges on stillness, functions as a depressurisation chamber in which the audience is emancipated from the shallow hyper-mobility of contemporary thinking in order to plunge more easily into the deep and dark waters of the text. [...] The ancient hoard of verbal folklore enables folk ballads to act as channels of communication with the depths of collective subconsciousness where the subterranean streams of different national cultures merge into an ocean of universal prototypes. Phobos resides there (remember the wife of the Head Builder who kept seeing the hand or the jaws of the Dragon in the arch of the bridge), but also the notion of the eternal debt, which mankind owes to the primal darkness it came from, a debt that is being repaid with human sacrifice. THEPAK's production brought us in touch with matters of value."

Nona Moleski, *Phileleftheros Daily*,
Nicosia, 21 July 2003

"Over the last few years Prof. Michalis Pieris has been deeply involved in poetry and his interpretation of it has brought as a result a stage adaptation that impresses with its ingenuity and the way it highlights messages, which otherwise could have passed by unnoticed. Having by his side a composer like Evagoras Karagiorgis who stands firmly on the principles of traditional music to produce expressive creative compositions, Prof. Pieris manages to overcome obstacles, which, at least theoretically, could have proven too challenging for such an endeavour. [...] The use of a ritualistic element as an organic component of the performance suggests a different type of theatre that in most cases have been left unexploited by modern Western European and American drama. [...] The thread, which is intrinsically associated with the loom, has been ingeniously used by the director to 'tie together' the three female characters buried in the foundations of the three bridges that are sustained by this primal human sacrifice, just like people used to 'tie up' against evil their church, the timeless symbol of mankind's quest to extricate from the inextricable reality of death."

Christakis Georgiou, *Onstage Magazine*,
Issue 12, Nicosia, November–December 2003, p. 87–88.

Παρασκευή, 4 & Σάββατο, 5 Ιουνίου, 8.30 μμ
Είσοδος € 15 Φοιτητικό € 10

Ο Καλός Δράκος του Χονγκ Κονγκ

Από τα έργα «Λι» και «Βάρδια»
του Νίκου Καββαδία
ΕΘΑΛ

Με αφορμή την 100ή επέτειο από τη γέννηση του Νίκου Καββαδία, η Δεύτερη Σκηνή της ΕΘΑΛ, η οποία συμπληρώνει φέτος δέκα χρόνια συνεχούς δραστηριότητας, παρουσιάζει τη θεατρική παράσταση *Ο Καλός Δράκος του Χονγκ Κονγκ* εμπνευσμένη από το αφήγημα *Λι* και το πεζογράφημα *Βάρδια* του Καββαδία.

Τα δύο αυτά πεζά που δεν εντάσσονται εύκολα σε κάποιο γνωστό λογοτεχνικό είδος, έχουν —όπως και όλο το έργο του Καββαδία— μια θεματική η οποία κινείται στις παρυφές και στην οποία κυριαρχεί ο μύθος του ταξιδιού, η περιπλάνηση και η υπέρβαση των ορίων που επιβάλλουν οι καθημερινές συμβάσεις, έστω και μέσω του ονείρου ή της φαντασίας.

Με την παράσταση *Ο Καλός Δράκος του Χονγκ Κονγκ* η ΕΘΑΛ συμμετέχει στο Έτος Καββαδία, τιμώντας τον Ποιητή της Θάλασσας, ο οποίος υπήρξε γνώριμος της Κύπρου, των ανθρώπων της και ιδιαίτερα της Λεμεσού, αφού είναι γνωστό ότι σχεδόν κάθε βδομάδα προσέγγιζε με το επιβατηγό *Απολλώνια* το λιμάνι της Λεμεσού.

Κείμενο, σκηνοθεσία: Άδωνης Φλωρίδης
Μουσική: Βάσος Αργυρίδης
Σκηνικά: Μαρία Χατζηκλεάνθους
Κοστούμια: Μιράντα Θεοδορίδου
Σχεδιασμός φωτισμού: Βασίλης Πετεινάρης
Βοηθός σκηνοθέτης: Χριστίνα Κούταλη

Πρωταγωνιστούν

Μαριλύ Μήλια (στο ρόλο της Λι)
Νιόβη Σπυριδάκη
Ευαγόρας Θεοδοσίου
Γιάννος Αντωνίου (στο ρόλο του Κόλια)

Φιλική συμμετοχή: Βασίλης Ναθαναήλ

Friday, 4 & Saturday, 5 June, 8.30 pm
Entrance € 15 Students € 10

The Good Dragon of Hong Kong

From Nikos Kavvadias's "Li" and "Nightshift"
Limassol Theatre Development Company
(ETHAL)

On the occasion of the centennial anniversary of Nikos Kavvadias's birth, ETHAL's Second Stage, which marks ten years of activity this year, presents the performance *The Good Dragon of Hong Kong* inspired by Kavvadias's narrative *Li* and his prose work *Nightshift*.

These two literary works, which can hardly be attributed to one of the established literary genres, have – as does the entire oeuvre of Kavvadias – a thematic scope that verges on the marginal and is dominated by references to the myth of the journey, to itinerancy and the breach of common conventions albeit through dreams and imaginary experiences.

With the production *The Good Dragon of Hong Kong*, ETHAL joins in the anniversary events, commemorating the Poet of the Sea who came to know Cyprus and its people, and particularly Limassol, where he used to moor almost every week with the liner *Apollonia*.

Stage script, stage direction: Adonis Floridis

Music: Vasos Argyridis

Set and props: Maria Hatzikleanthous

Costumes: Miranda Theodoridou

Lighting: Vasilis Petinaris

Assitant director: Christina Koutali

Cast

Marilee Milia (Li)

Niovi Spyridaki

Evagoras Theodosiou

Yannos Antoníou (Kolia)

Friendly contribution: Vasilis Nathanail

Δευτέρα, 7 Ιουνίου, 8.30 μμ | Είσοδος € 15 Φοιτητικό € 7

Ο Σπανός τζι' οι Σαράντα Δράτζιοι

Θεατρική Ομάδα «Σκηνοβάτες»
ΠΟΕΔ Λευκωσίας

«**Μ**ιαν βολάν τζι' έναν τζιαιρόν, είσιεν έναν άνθρωπον πό 'ν έβκαλλεν με μουστάτζια με γένια, τζι' ελαλούσαν τον Σπανόν. Ο Σπανός εχουμίζετον πως εν έσειε στον κόσμον άλλον παλληκάριν σαν τζιείνον.»

Έτσι αρχίζει το γνωστό κυπριακό παραμύθι στην παραλλαγή που κατέγραψε ο Κώστας Προυσής και εικονογράφησε και ερμήνευσε με μαστοριά και υψηλή τέχνη ο Κύπριος χαράκτης Χαμπής Τσαγγάρης. Ένα έργο δικαίως βραβευμένο από την Κυπριακή Πολιτεία, το οποίο παρουσιάζει η Θεατρική Ομάδα Σκηνοβάτες σε μια φιλόδοξη παραγωγή εμπνευσμένη από το θέατρο σκιών και εμπλουτισμένη με μουσική, τραγούδι και χορό.

Η παράσταση, η οποία απευθύνεται σε κοινό άνω των τριών χρόνων, θα ταξιδέψει μικρούς και μεγάλους στον κόσμο των μύθων και των θρύλων – σ' έναν κόσμο μαγικό που δεν παύει να γοητεύει, αλλά και να προάγει τις διαχρονικές πανανθρώπινες αξίες που αποτελούν και τη βάση κάθε γνήσιας λαϊκής παράδοσης.

Διασκευή: Νίκος Νικολαΐδης, Δημήτρης Ξύστρας
Σκηνοθεσία: Νίκος Νικολαΐδης
Σκηνικά, κοστούμια: Γιώργος Κωνσταντίνου
Μουσική: Γιώργος Κάρβελλος
Χορογραφίες: Έλσα Σουρουλλά

Τους ρόλους ερμηνεύουν

Δημήτρης Γεωργίου, Μαρία Ελευθεριάδου, Μαρία Ιατροπούλου, Ηλιάνα Καναρά, Θέκλα Καρίττεβλη, Γιώργος Κωνσταντίνου, Έλενα Μαυρογένη, Έλενα Μούρεττου, Μαργαρίτα Μούρεττου, Βέρα Νεοφύτου, Κυριάκος Παστίδης, Ελεάνα Στυλιανού, Στέλλα Στυλιανού, Κλειώ Φλουρέντζου, Αλεξία Χριστοδουλίδου.

Συμμετέχουν χορευτές από το χοροδιδασκαλείο *Ρύμβος*.

Monday, 7 June, 8.30 pm | Entrance € 15 Students € 7

Spanos and the Forty Dragons

“Skinovates” Theatre Company
POED Nicosia

“Once upon a time there lived a man who grew neither a moustache, nor beard and went by the name of Spanos. Spanos was famed for being the bravest fellow in the world.”

Thus begins the popular Cypriot fairy-tale in the version documented by Kostas Prousis, and artfully illustrated and interpreted by the Cypriot printmaker Hambis Tsangaris. A work of art rightfully awarded by the Republic of Cyprus, which the *Skinovates* Theatre Company will present in an ambitious production inspired by the shadow theatre and enriched with music, songs, and dance.

The performance, which is addressed to an audience above three years of age, will take children and adults to the magical world of myths and legends – a world that never ceases to fascinate people and to promote the timeless and universal human values, which constitute the foundation of every genuine popular tradition.

Stage adaptation: Nikos Nikolaidis, Dimitris Xystras

Stage direction: Nikos Nikolaidis

Set design and costumes: Giorgos Konstantinou

Music: Giorgos Karvellos

Choreography: Elsa Souroulla

Cast

Dimitris Georgiou, Maria Eleftheriadou, Maria Iatropoulou, Iliana Kanara, Thekla Karittevli, Giorgos Konstantinou, Elena Mavrogeni, Elena Mourettou, Margarita Mourettou, Vera Neofytou, Kyriakos Pastidis, Eleana Stylianou, Stella Stylianou, Cleo Flourentzou, Alexia Christodoulidou.

Featuring members of the *Rymvos* Dance School.

Τετάρτη, 9 Ιουνίου, 8.30 μμ | Είσοδος € 15 Φοιτητικό € 7

IF

Μια παράσταση βασισμένη στην
«Ιφιγένεια εν Αυλίδι» του Ευριπίδη

Η τελευταία τραγωδία του Ευριπίδη, του δεξιοτέχνη του αρχαίου δράματος, περιέχει μιαν περίεργη δύναμη, προσεκτικά κρυμμένη στις βαθύτερες δομές του κειμένου. Πρόκειται για μιαν απροσδόκητη αν όχι και απίστευτη διαθήκη. Πέρα από την ιστορία ενός πατέρα, ο οποίος αποφασίζει να σφάζει την κόρη του μπροστά στους βαριεστημένους και παρηκμασμένους στρατιώτες, υπάρχει κάτι ακόμα. Μέσα στη λεπτοεργημένη σκηνική παρτιτούρα κρύβεται ένας μηχανισμός μεταμορφώσεων, μια εναλλαγή προσωπίδων, που εμπλέκουν τους “εμπαθείς” (και για τούτο ανυπεράσπιστους) συντελεστές της παράστασης σε μια οριακή περιπέτεια, καθώς οι συγκεκριμένοι κειμενικοί μηχανισμοί έχουν εξελιχθεί στην εντέλεια από τον Ευριπίδη.

Η *Ιφιγένεια* του Κέντρου Παραστατικών Τεχνών ΜΙΤΟΣ – Λεμεσού και της θεατρικής ομάδας *neTTheatre* από την Πολωνία, είναι μια παγίδα στην οποία θα πιαστούν οι ηθοποιοί. Οι δυναμικές εναλλαγές των χαρακτήρων δεν επιτρέπουν στους ηθοποιούς τη φυσική διέξοδο, δεν τους αφήνουν να βγουν έξω από τους ρόλους τους και να αποχωρήσουν από τη σκηνή. Γιατί οι θεοί χρειάζονται τους ηθοποιούς. Αλλιώς θα είχαν σκοτώθει μεταξύ τους από ανία.

Μια πειραματική παράσταση έρευνας και άσκησης που προσβλέπει σε ένα κοινό εξίσου έτοιμο για μιαν διαφορετική εμπειρία...

Σενάριο, σκηνοθεσία, σκηνογραφία: Pawel Passini
Μουσική: Pawel Passini, Λούκας Βαλέβσκι
Φωτισμός: Αλεξάνταρ Γότοβιτς

Τους ρόλους ερμηνεύουν

Έλενα Αγαθοκλέους, Γιώργος Γεωργίου, Μαρίνα Μανδρή,
Kasia Penczula, Elzbieta Rojek, Malgorzata Saniak, Katarzyna
Tadeusz, Λούκας Βαλέβσκι και Dawid Zakowski.

Wednesday, 9 June, 8.30 pm | Entrance € 15 Students € 7

IF

A performance based on Euripides's "Iphigenia at Aulis"

The last extant tragedy of Euripides, the master of ancient drama, possesses a remarkable force, carefully hidden in the multi-layered structure of the text. It contains a surprising, if not bewildering message. Beyond the story of a father who decides to slaughter his daughter before a bored and degraded army, there is something else. A mechanism of transformation lies hidden in the exquisitely written script, a change of masks that draws the impassioned (and hence vulnerable) actors into an extreme adventure, staged by the ingenious textual mechanisms, which Euripides has brought to perfection.

In the stage interpretation of MITOS Performing Arts Centre – Limassol and the *neTTheatre* Company – Poland, *Iphigenia* is a snare in which the performers will inevitably fall. The dynamic change of characters will prevent the actors from finding a natural exodus; it will not let them get out of their roles and leave the stage. Because gods need actors. Otherwise they would have killed each other out of boredom.

An experimental performance of exploration and research targeted to an audience equally prepared for a different experience...

Script, stage direction, set design: Pawel Passini

Music: Pawel Passini, Lukas Walewski

Lighting: Alexander Jotovic

Cast

Elena Agathokleous, Giorgos Georgiou, Marina Mandri, Kasia Penczula, Elzbieta Rojek, Malgorzata Saniak, Katarzyna Tadeusz, Lukas Walewski, Dawid Zakowski.

Τρίτη, 15 Ιουνίου, 8.30 μμ | Είσοδος € 15 Φοιτητικό € 7

Ρεσιτάλ για σόλο βιολί Violin A Capella

Naiara Castillejo

Από την Ανδαλουσία του μεσογειακού οίστρου, του λορικού *ντουέντε*, της εσωτερικής έντασης και του μεθυστικού ρυθμού, έρχεται μια νέα και γοητευτική βιολίστρια, η οποία ερωτοτροπεί με το βιολί σ' ένα τολμηρό ρεσιτάλ, το πρόγραμμα του οποίου περιλαμβάνει κάποιες από τις πλέον απαιτητικές συνθέσεις για σόλο βιολί.

Χωρίς καμία τεχνολογική στήριξη ή άλλη ηχητική ενίσχυση, μόνη μ' ένα βιολί κάτω από την ουράνια σκεπή της Αξιοθέας, η μοναδική Naiara Castillejo από τη Μάλαγα της Ισπανίας θα εκτελέσει μερικά από τα πιο δύσκολα έργα των Paganini, Liszt, Ysaÿe και Napoléon de Saint-Lubin, έργα που σπανίως παίζονται λόγω των υψηλών απαιτήσεων στο επίπεδο της δεξιοτεχνίας.

Θα ακουστούν τα έργα

Napoléon Saint-Lubin —
Fantasy on the Sextet from Donizetti's Lucia di Lammermoor
Niccolò Paganini — *Nel cor più non mi sento*
Eugène-Auguste Ysaÿe — *Sonata n° 1*
Franz Liszt / Nathan Milstein — *Mephisto Waltz*

Η Naiara Castillejo Garcia, απόφοιτος του Ateneo de Musica y Danza και της Ανώτατης Μουσικής Σχολής της Μάλαγα όπου σπούδασε υπό την καθοδήγηση του μαέστρου Walter O. Tejeda Carranza, υπήρξε μέλος της Ορχήστρας Δωματίου του Ateneo de Musica y Danza και της Ανώτατης Μουσικής Σχολής της Μάλαγα και ιδρυτικό μέλος της Ορχήστρας Νέων της Ανδαλουσίας. Έχει συνεργαστεί με μουσικά σύνολα όπως η Real Filharmonía de Galicia και η Φιλαρμονική Ορχήστρα της Μάλαγα, και έχει δώσει συναυλίες στην Ισπανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, τη Γερμανία, την Τουρκία και τις Βαλτικές χώρες. Πραγματοποίησε επίσης μια σειρά ηχογραφήσεων για ισπανικούς ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς.

Για τη σπάνια δεξιοτεχνία της βραβεύτηκε στους διαγωνισμούς *Angeles Reina*, Νέων Μουσικών της Μάλαγα, Νέων Βιολιστών *Andujar* και *Σολίστες της Ορχήστρας Νέων της Ανδαλουσίας*. Συμμετείχε επίσης στον Έκτο Διαγωνισμό Βιολιού Pablo Sarasate.

Tuesday, 15 June, 8.30 pm | Entrance € 15 Students € 7

Solo Violin Recital Violin A Capella

Naiara Castillejo

From beautiful Andalusia with its Mediterranean temperament, its irresistible *duende* as Lorca termed it, its inherent tensions and enthralling rhythm, comes a young and charming violinist who flirts with the violin in a daring recital, which includes some of the most demanding compositions for solo violin.

With no technological support or sound enhancement, alone with a violin under Axiothea's starlit sky, the unique Naiara Castillejo from Malaga, Spain, will perform a selection of some of the most challenging works by Paganini, Liszt, Ysaÿe, and Napoléon de Saint-Lubin, works that are seldom played due to their virtuosic nature.

The concert programme includes

Napoléon Saint-Lubin —
Fantasy on the Sextet from Donizetti's Lucia di Lammermoor
Niccolò Paganini — *Nel cor più non mi sento*
Eugène-Auguste Ysaÿe — *Sonata n° 1*
Franz Liszt / Nathan Milstein — *Mephisto Waltz*

Naiara Castillejo Garcia, a graduate of Ateneo de Musica y Danza and of the Malaga Conservatory of Music where he studied under maestro Walter O. Tejeda Carranza, has been a member of the Chamber Music Orchestra of Ateneo de Musica y Danza and of the Malaga Conservatory of Music, as well as a founding member of the Andalusia Youth Orchestra. She has cooperated with orchestras such as Real Filharmonía de Galicia and the Malaga Philharmonic Orchestra and has performed in concerts in Spain, France, Italy, Germany, Turkey and the Baltic countries. She has also made a series of recordings for Spanish television and radio stations.

For her rare talent she has been awarded at the Angeles Reina Competition, the Young Performers of Malaga Competition, the Andujar Young Violinists Competition, and the Soloists of the Andalusia Youth Orchestra Competition. She has also participated in the Sixth Pablo Sarasate Violin Competition.

Τετάρτη, 16 Ιουνίου, 8.30 μμ | Είσοδος € 15 Φοιτητικό € 7

Αριστοφάνους Λυσιστράτη

του Κώστα Μόντη
Θεατρικό Εργαστήρι Πανεπιστημίου Κύπρου

Το δεύτερο έργο της «Κυπριακής Τετραλογίας», με την οποία το Πολιτιστικό Φεστιβάλ του Πανεπιστημίου Κύπρου συμμετέχει στους εορτασμούς για τα 50χρονα της Κυπριακής Δημοκρατίας, μεταφέρει στη σκηνή την περίφημη αντιπολεμική κωμωδία του Αριστοφάνη μέσα από την έξοχη διασκευή του σημαντικότερου σύγχρονου ποιητή της Κύπρου, Κώστα Μόντη. Κάθε άλλο παρά μια απλή μετάφραση, η απόδοση του Μόντη προσδίδει στην αρχαία ελληνική κωμωδία ένα έντονα τοπικό χρώμα, ένα σαφέστατο κυπριακό χαρακτήρα. Η γλώσσα της διασκευής είναι χυμώδης, πικάντικη, γεμάτη με έξυπνες γλωσσικές και υφολογικές λύσεις. Διατηρείται η φρεσκάδα και το μπρίο του αριστοφανικού κειμένου, χωρίς να χρειάζεται να γίνουν υποχωρήσεις σε εξυπνακίστικες ή κακόγουστες υπερβολές στο θέμα της χρήσης βωμολοχικών φράσεων.

Διασκευάζοντας δημιουργικά το έργο, ο Μόντης αποτέλεσε σπουδαίο διαμεσολαβητή ανάμεσα στο αρχαίο κείμενο και στο σημερινό γλωσσικό αίσθημα των Κυπρίων. Ωστόσο, ο κυπριακός χαρακτήρας της *Λυσιστράτης* του Μόντη δεν περιορίζεται μόνο στο επίπεδο της γλώσσας, αλλά εκτείνεται και σε αυτό της γενικότερης μουσικής και ρυθμικής οργάνωσης του έργου, το οποίο στη διασκευασμένη του μορφή εντάσσεται σε μια νέα πολιτισμική κοιτίδα, αυτή της δημοτικής και λαϊκής κυπριακής παράδοσης.

Από την πρεμιέρα της το φθινόπωρο του 2000 μέχρι σήμερα, η *Λυσιστράτη* του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. παίχτηκε πάνω από 40 φορές στην Κύπρο και στο εξωτερικό, έλαβε μέρος στο Αναγεννησιακό Φεστιβάλ του Ρεθύμνου Κρήτης και στη Διεθνή Συνάντηση Πανεπιστημιακού Θεάτρου Ολυμπίας, γνώρισε εντυπωσιακή ανταπόκριση από το κοινό και την κριτική, και έγινε μια από τις πλέον επιτυχημένες παραγωγές του Θεατρικού Εργαστηρίου του Πανεπιστημίου Κύπρου.

Φέτος, το έργο έχει δουλευτεί εκ νέου σε μια προσπάθεια να υπερτηθεί ένας διπλός στόχος. Αφενός μια παράσταση μπροστά στο ευπαθές κοινό των μαθητών του Ελληνικού Γυμνασίου του Ριζοκαρπάσου (20 Ιουνίου) και αφετέρου την παρουσίασή του στο Αμφιθέατρο *Κωστής Δαμιανού* στο Μιτσέρο (18 Ιουνίου).

Σκηνοθεσία: Μιχάλης Πιερής
Μουσική: Ευαγόρας Καραγιώργης
Σκηνικά, κοστούμια: Χρίστος Λυσιώτης, Ηλιάνα Χρυσοστόμου
Κινησιολογία: Μιχάλης Πιερής
Χορογραφία: Έλενα Χριστοδουλίδου
Φωτισμοί: Πύργος Κουκουμάς
Ρύθμιση ήχου: Σταματία Λαουμτζή
Τεχνική υποστήριξη: Αργύρης Χατζηνικολάου
Υπεύθυνη παραγωγής, βοηθός σκηνοθέτης: Σταματία Λαουμτζή

«Η *Λυσιστράτη* του Αριστοφάνη, ντύθηκε κυπριακά, με περίτεχνη φροντίδα και μίλησε μια γλώσσα πλούσια σε περιγραφικότητα και νοηματική και με πλουμίδα. Η μετάφραση του έργου από τον Κώστα Μόντη, τον έξοχο ποιητή της Κύπρου στην Κυπριακή

διάλεκτο, μια μετάφραση, που πρέπει να πάρει περίοπτη θέση στο είδος της, ήταν η αποκάλυψη της παράστασης. Ποιητικό αριστούργημα θα έλεγα, χάρη στην αξιοσύνη, τη βαθιά γνώση, και την πλούσια ποιητική φλέβα του μεταφραστή. Η σκηνοθεσία με μαγικό τρόπο αξιοποίησε τη δουλειά του Κώστα Μόντη σε αρμονική συνεργασία με την έξοχη μουσική επένδυση του Ευαγόρα Καραγιώργη, τα σκηνικά και τα κοστούμια του Χρήστου Λυσιώτη, τη χορογραφία της Έλενας Χριστοδουλίδου, τους φωτισμούς του Πύργου Κουκουμά και την οργανωτική πείρα της υπεύθυνης παραγωγής Σταματίας Λαουμτζή, καθώς και με την ερμηνευτική ετοιμότητα και την εκπληκτική ζωντάνια των ηθοποιών, που γοήτευσε τό κοινό. Πρωταγωνίστρια ακαταμάχητη, και ακατάλυτη φυσικά, ήταν η γλώσσα.»

Κώστας Πετρίδης, εφ. *Ρεθυμνιώτικα Νέα*,
30 Αυγούστου 2000

«Οι παραγωγές του Θεατρικού Εργαστηρίου Πανεπιστημίου Κύπρου χαρακτηρίζονται από ακριβή αίσθηση του μέτρου, όπως στους δηλωμένους στόχους, έτσι και στη θεατρική τους πραγματοποίηση. [...] Οι επιλογές του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. δεν είναι, βέβαια, απλώς δείγμα νηφάλιας αυτογνωσίας. Βασικός γνώμονας, η χρησιμότητα της κειμενολογικής τριβής των φοιτητών – συντελεστών με τα έργα που διδάσκονται και ανεβάζονται στο εργαστήρι θεάτρου. Εμείς βλέπουμε μόνο την παράσταση, ενώ στην ουσία η κάθε παραγωγή αποτελεί ένα μάθημα, μια έρευνα, μια εργασία μακράς διάρκειας και καταπληκτικής συνθετικότητας. Και παρόλο που δεν ξέρω (θα 'θελα να μάθω) τι αναλογίες τηρήθηκαν μεταξύ της περιόδου διδασκαλίας στη πανεπιστημιακή αίθουσα, της ανάγνωσης γύρω από το τραπέζι και του στησίματος γύρω από το θεατρικό χώρο, όλο το μακρύ ταξίδι φαίνεται να μαντεύεται μέσα στο αποτέλεσμα στην παράσταση. Οι γλωσσικές ιδιαιτερότητες του *Χρονικού της Κύπρου*, του *Φιάκα*, της *Λυσιστράτης* του Μόντη, μπορεί να παρουσιάζουν αντικειμενικές δυσκολίες για ένα ανέμελο και απροβλημάτιστο ανέβασμα ακόμα και από επαγγελματίες. Για το Θ.Ε.ΠΑ.Κ. αποτέλεσαν στόχο έρευνας, εξοικείωσης, αφομοίωσης και τελικά κυριαρχίας των φοιτητών – ηθοποιών στο ρόλο του κειμένου. [...] Ο σκηνοθέτης δεν επικεντρώνει την προσοχή του μόνο στις κωμικές κορυφώσεις μερικών σκηνών, αλλά αντλεί το χιούμορ που είναι διάχυτο στην παράσταση από το καλά χωνεμένο κείμενο. Η παράσταση [...] φαντάζει σαν ελαφρό τρεχαντήρι σε σύγκριση με τις βαρυσφορτωμένες με περίπλοκα, υπερβολικά και προπαντός με καταγωγή εκτός κειμένου σκηνοθετικά ευρήματα και στολίδια, αριστοφανικές παραγωγές που τελικά βουλιάζουν από το βάρος όλης αυτής της διακοσμησης. Αξίζουν συγχαρητήρια στους ηθοποιούς της παράστασης.»

Νόνα Μολέσκη, εφ. *Ο Φιλελεύθερος*,
Λευκωσία, 17 Σεπτεμβρίου 2000

«Η παράσταση που δόθηκε την Κυριακή στο θέατρο *Ερωφίλη* της Φορτέτζας του Ρεθύμνου ήταν ένα εκπληκτικό αποτέλεσμα μιας συνολικής προσπάθειας γεμάτης μελωδίες, ήχους και χρώματα της Κύπρου, έτσι όπως αιώνες τώρα τα διέσωσε η εμμονή της στην ελληνική παράδοση. Πόσες φορές έχουμε παρακολουθήσει τη *Λυσιστράτη* από διάφορα θεατρικά σχήματα; Μας είχαν συνηθίσει σε μια φιλολογία για το φαλλό και σε πολιτικάντικα αστεία παραμορφώνοντας το μεγάλο κωμικό της Αθήνας Αριστοφάνη. [...] Το Θεατρικό Εργαστήρι του Πανεπιστημίου Κύπρου (ΘΕΠΑΚ) ήρθε και μας ξανάδωσε τον Αριστοφάνη μ' όλο του το μεγαλείο.

Η κυπριακή ντοπολαλιά μελωδούσε στη Φορτέτσα επί μιάμιση ώρα ως αν γαγγελικό μουρμούρισμα. Τα χρώματα και τα σχήματα των κοστούμιών των παιδιών γήινα όσο και αιθέρια παρέπεμπαν στις χειροκέντητες κυπριακές στολές και στην περιβόητη κυπριακή βράκα κάνοντας τον Αριστοφάνη σύγχρονο και διαχρονικό. Τα παιδιά που υποδύθηκαν τους ρόλους έδωσαν μαθήματα κεφιού, αγάπης και συλλογικότητας για την ερμηνεία του Αριστοφάνη. Χωρίς θεατρνισμούς αλλά με έρωτα προς το λόγο τον κυπριακό, προς τους ρυθμούς και τις μελωδίες της Κύπρου, προς τις εκφραστικές και κινησιακές συμπεριφορές των απλών λαϊκών ανθρώπων, οδήγησαν την παράσταση στη μαγεία και την καθαριότητα της τέχνης. Η μουσική είχε όλο το πάθος και την ευαισθησία της Κύπρου, που χάνεται στους Βυζαντινούς και πιο πριν χρόνους. Υπήρξε το φόρμα της κωμωδίας και τον κλαυσιέλο του Αριστοφάνη.»

Στέλλα Κορωνάκη, εφ. *Ρεθυμνιώτικα Νέα*,
29 Αυγούστου 2000

«Ο Μόντης αξιοποιεί με τον καλύτερο τρόπο τεχνικές της δημοτικής και της λαϊκής ποίησης, καθώς και ορισμένες τεχνικές της επιθεώρησης. Ο Μιχάλης Πιερής κατάφερε να στήσει με ευρυστατικό τρόπο τη *Λυσιστράτη* στον καθόλα θεατρικό χώρο του Αρχοντικού της Αζιοθέας και να σεβαστεί το ύφος και τη γλώσσα του ποιητή. [...] Παρακολουθώντας τους ερασιτέχνες, αλλά καθόλα εραστές του θεάτρου φοιτητές, σκεφτόμουν ότι πριν μερικά χρόνια η Κύπρος έμοιαζε σαν έρημη χώρα- χώρα γερόντων. Όλοι αναγκαζόμεσαν να εγκαταλείψουμε τον τόπο. [...] Σήμερα μια μεγάλη μερίδα νέων έχουν την ευκαιρία να μένουν στον τόπο τους στα πιο ευαίσθητα χρόνια έχοντας τη δυνατότητα όχι μόνο να μάθουν αλλά και να δημιουργήσουν. Η παράσταση της *Λυσιστράτης* απέδειξε ότι η συμβολή στη σταδιακή δημιουργία μιας πνευματικής νησίδας που λείπει από την Κύπρο, έχει ήδη αρχίσει να ζυμώνεται.»

Μαρίνα Σχίτζα, εφ. *Ο Φιλελεύθερος*,
Λευκωσία, 17 Σεπτεμβρίου 2000

«Το Θεατρικό Εργαστήρι του Πανεπιστημίου της Κύπρου έφερε στη Φορτέτζα, με την παράσταση της *Λυσιστράτης*, έναν άλλο Αριστοφάνη. Έναν Αριστοφάνη που μιλούσε την κυπριακή διάλεκτο, που ντύθηκε την παραδοσιακή φορεσιά της Κύπρου, τραγούδησε και χόρεψε με τις μελωδίες και τους ρυθμούς της Κύπρου. [...] Μια σειρά από ευτυχείς συγκυρίες και επιλογές συνέβαλαν στο άρτιο αποτέλεσμα της παράστασης της *Λυσιστράτης* από το ΘΕΠΑΚ στη Φορτέτζα. Και πρώτα η μεταγλώττιση του κειμένου. Ο Κώστας Μόντης, ο μεγαλύτερος εν ζωή ποιητής της Κύπρου [...] ήταν ο ενδεδειγμένος για να συναντηθεί με τη γραφίδα του Αριστοφάνη και να τη ντύσει με τη σύγχρονη γλωσσική σκευή, χωρίς να χαθεί η ποίηση και ο στοχασμός της. [...] Τα παιδιά του Θ.Ε.Π.Α.Κ. οδοιπόρησαν ρυθμικά στους ορίζοντες της *Λυσιστράτης*, κωμώδησαν με σεμνότητα τις ερωτικές της σκηνές, εξέφεραν με σοβαρότητα τα κοινωνικά και πολιτικά μηνύματα του έργου και με την άδολη χαρά του πανηγυρώτη γλεντιού πρόβαλαν τη λαϊκότητα της *Λυσιστράτης*.»

Ζήνων Ζαννέτος, εφ. *Κρητική Επιθεώρηση*,
Ρέθυμνο, 2/3 Σεπτεμβρίου 2000

Wednesday, 16 June, 8.30 pm | Entrance € 15 Students € 7

Aristophanes's *Lysistrata*

by Costas Montis

Theatrical Workshop of the University of Cyprus

The second play in the "Cypriot Tetralogy" with which the Cultural Festival of the University of Cyprus participates in the events celebrating the 50th anniversary of the Republic of Cyprus, brings to stage Aristophanes's famous antiwar comedy in the exquisite interpretation of Cyprus's best contemporary poet, Costas Montis. Far from being a mere translation, Montis's adaptation of the play into Cypriot dialect, added to the ancient Greek comedy an intense local flavour, an unmistakably Cypriot character. The language of the adaptation is luscious, poignant, full of brilliant choices. The freshness and vivacity of Aristophanes's text is preserved without resorting to purportedly shrewd or distasteful exaggerations in the use of profanities.

With his creative adaptation, Montis emerged as a talented mediator between the ancient dramatic work and the linguistic sense of modern-day Cypriots. The Cypriot nature of Montis's *Lysistrata*, however, is not limited only to language and verbal expression but extends over to the broader musical and metrical organisation of the play, which in Montis's adaptation fits into a new cultural setting, that of the demotic and popular narrative tradition of Cyprus.

Since its première in 2000, THEPAK's version of *Lysistrata* has been performed more than 40 times in Cyprus and abroad, has participated in the Rethymno's Renaissance Festival in Crete and in the International Meeting of University Theatre in Ancient Olympia, and has thrilled

both audiences and critics, becoming one of the most successful productions of the University of Cyprus Theatrical Workshop.

This year, the performance underwent a revision in view of its presentation before the impressionable student audience of the Greek Gymnasium in Rizokarpaso (20 June), as well as at the *Kostis Damianos* Amphitheatre in Mitsero (18 June).

Stage direction: Michalis Pieris

Music: Evagoras Karagiorgis

Set and costumes: Christos Lysiotis, Eliana Chrysostomou

Movement coaching: Michalis Pieris

Choreography: Elena Christodoulidou

Lighting: Giorgos Koukoumas

Sound supervision: Stamatia Laoumtzi

Technical support: Argyris Hatzinikolaou

Production manager, assistant director: Stamatia Laoumtzi

“Arisophanes’s *Lysistrata* put on Cypriot attire, embroidered with much creativity and skill, and spoke an embellished language, eloquent and rich in descriptiveness. The translation of the play into Cypriot dialect by the outstanding poet of Cyprus, Costas Montis – a translation that deserves a prominent place in its genre – was a true revelation. A poetic masterpiece, I would say, that demonstrates the talent, in-depth knowledge, and elaborate poetic flair of the translator. The stage direction contributed in a magical way to the excellence of Costas Montis’s work, benefiting by Evagoras Karagiorgis’s splendid musical score, Christos Lysiotis’s set and costumes,

Elena Christodoulidou’s choreography, Giorgos Koukoumas’s light design, Stamatia Laoumtzi’s organising skills as production manager, as well as the promptitude and amazing vivacity of the actors, which thrilled the audience. The matchless protagonist, everlasting and all-pervading, was of course the language.”

Kostas Petridis, *Rethymno News*,
30 August 2000

“The productions of the University of Cyprus Theatrical Workshop (THEPAK) are distinguished by a precise sense of moderation, both in terms of the declared goals and in terms of their theatrical achievement. [...] THEPAK’s choices are, of course, more than merely the result of sensible self-awareness. The primary criterion is always the benefit, which the student actors would gain by probing deeper into the literary works taught at the University and brought to stage by the Theatrical Workshop. We see only the final outcome, the performance, while in fact every production constitutes a seminar, a research project, a time-consuming and astoundingly complicated endeavour. And although I do not know (I wish I did) how much time was devoted to academic study, read-through and actual rehearsals, the long journey seems evident in the final outcome. The linguistic idiosyncrasies of *The Cyprus Chronicle*, the *Fiakas*, and Montis’s *Lysistrata* could pose an objective challenge to a carefree and unproblematic production even by professionals. For THEPAK they served as an impetus for probing deeper in their research, embarking on a close reading, identifying themselves with the literary work and ultimately dominating over the text with their performance. [...] Rather than focusing only on the culmination of several comic scenes, the director brought forward the humour that spurs from the entire play. THEPAK’s performance [...] feels like a breath of fresh air against other production of Aristophanes’s works, which are so overloaded with complicated, excessive, and most importantly, extra-textual director’s devices and embellishments, that they end up crushed by the weight of so much superfluities. The actors really deserve to be congratulated.”

Nona Moleski, *Phileleftheros Daily*,
Nicosia, 17 September 2000

“The performance held on Sunday at the *Europole* Theatre in Rethymno’s Fortezza was the amazing result of a collective effort that brought us the melodies, sounds and colours of Cyprus, as they were preserved over the centuries by the island’s persistence in keeping Greek tradition alive. How many times have we seen *Lysistrata* performed by different theatre companies? We have gotten accustomed to purportedly philological contemplations about the phallic symbol and opportunist jokes of political nature that

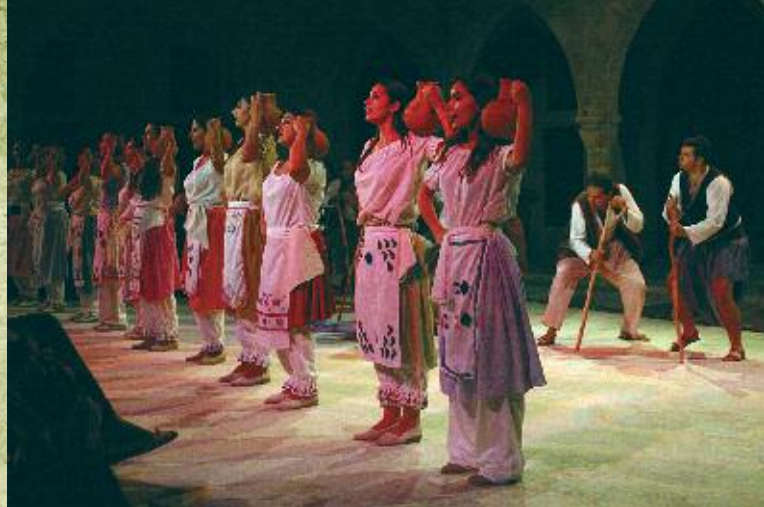
misconstrued the great Athenian comedian Aristophanes. [...] The Theatrical Workshop of the University of Cyprus (THEPAK) came to bring us Aristophanes in all his greatness.

For an hour and a half, the melodic Cypriot dialect echoed in the Fortezza like an angelic song. The colours and patterns of the actors' costumes, earthy yet ethereal, brought to mind the hand-embroidered traditional dresses of Cyprus and the notorious Cypriot vraka, thus making Aristophanes both contemporary and diachronic. With gusto, devotion, and collective spirit, the young actors, who played the roles, gave an example of how Aristophanes should be performed. Without excessive theatricality but with true love for the vernacular of Cyprus, for the island's rhythm and melodies, for the behaviour, gestures, and expressions of common people, the cast made magic with their performance and created genuine art. Tapping on a rich musical tradition that dates back to pre-Byzantine times, the music of the play had all the passion and sensitivity of Cyprus and added body and substance to Aristophanes's comic and tragicomic elements."

Stella Koronaki, *Rethymno News*,
29 August 2000

"Montis makes the best use of demotic and popular poetry techniques, as well as of some devices borrowed from topical satire. Michalis Pieris managed to stage *Lysistrata* with much creativity and imagination, taking full advantage of the truly theatre-worthy venue of Axiothea Mansion and showing full respect to the poet's language and style. [...] Watching the amateur yet enamoured with theatre student actors, I thought that a few years ago Cyprus seemed like a wasteland, an old men's land, which we all preferred to forsake. [...] Today the majority of young people have the chance to live their best and most decisive years in the country, benefiting from the opportunity not only to study, but also to create. THEPAK's performance of *Lysistrata* was a clear example that efforts to gradually develop cultural and intellectual life in Cyprus have already begun."

Marina Schiza, *Phileleftheros Daily*,
Nicosia, 17 August 2000

"With its production of *Lysistrata*, the Theatrical Workshop of the University of Cyprus brought to Fortezza a different Aristophanes. An Aristophanes that spoke the vernacular of Cyprus, put on a traditional Cypriot costume, and sang and danced to the music and rhythms of Cyprus. [...] Several happy concurrences and propitious choices contributed to the excellent quality of THEPAK's performance of *Lysistrata* at the Fortezza. First and foremost among them was the translation of the ancient text. Costas Montis, the greatest living poet of Cyprus [...] was the most appropriate candidate to match Aristophanes's plume and dress his text in a contemporary linguistic outfit, while preserving its poetic features and its overall vision. [...] The members of THEPAK reached effortlessly *Lysistrata*'s horizons, played the erotic scenes with much humour and modesty, conveyed with solemnity and honesty the social and political messages of the play, and highlighted the popular nature of Aristophanes's work, recreating the genuine joy that used to dominate village fairs and festivities."

Zenon Zannetos, *Cretan Review*,
Rethymno, 2/3 September 2000

Τετάρτη, 23 & Πέμπτη, 24 Ιουνίου, 8.30 μμ
Είσοδος € 15 Φοιτητικό € 7

Wednesday, 23 & Thursday, 24 June, 8.30 pm
Entrance € 15 Students € 7

Ο κύκλος της ζωής

Πολιτιστικό Εργαστήρι Αγίων Ομολογητών

Η γέννηση, ο θάνατος. Η αρχή, το τέλος. Το τέλος που γίνεται αρχή...

Τον κύκλο της ανθρώπινης ύπαρξης πραγματεύεται το Πολιτιστικό Εργαστήρι Αγίων Ομολογητών μέσα από μια παράσταση, η οποία συνδέει ξανά τους κύριους και θεμελιικούς όρους της δημοτικής και λαϊκής παράδοσης: τον λόγο, το μέλος, την όρχηση.

Τα παιδικά χρόνια, η ενηλικίωση, η εργασία, ο έρωτας, η ξενιτιά – όλοι οι σημαντικοί σταθμοί στη ζωή του ανθρώπου έχουν βρει το αντίκριμά τους στις δημιουργίες της λαϊκής ψυχής. Μέσα από την καθαρότητα του προφορικού ποιητικού λόγου, την κατακτημένη απλότητα της παραδοσιακής μουσικής, το βαθύ βίωμα του λαϊκού χορού και τα υποβλητικά τελετουργικά δρώμενα, ο λαός εξέφρασε τη συλλογική αίσθηση της ζωής και του θανάτου, τις χαρές και τους πόνους, τις αγωνίες και τις δεισιδαιμονίες του.

Το Πολιτιστικό Εργαστήρι Αγίων Ομολογητών με τη σύμπραξη του Χορευτικού Ομίλου Πανεπιστημίου Αθηνών, θα επιχειρήσει να περάσει μέσα από τον κύκλο της ζωής, παρουσιάζοντας τα καλύτερα δείγματα λαϊκής δημιουργίας από διάφορες περιοχές του ιστορικού ελληνικού χώρου – την Κύπρο, τα ελληνικά νησιά, τη Δυτική Θράκη, την Ανατολική Ρωμυλία και την Ήπειρο.

Συμμετέχουν

Μέλη του Πολιτιστικού Εργαστηρίου Αγίων Ομολογητών και μουσικοί
Μέλη του Χορευτικού Ομίλου Πανεπιστημίου Αθηνών

The Circle of Life

Ayioi Omologites Cultural Workshop

Birth, death. The beginning, the end. The end that marks a beginning...

The circle of human existence is the concept, which the Ayioi Omologites Cultural Workshop will try to explore in a performance that combines the most important elements underlying demotic and popular tradition: narration, music and dance.

Childhood, adulthood, labour, love, forced estrangement (xenitia) – all important milestones in life have found their reflection in the national folklore. Through the clarity of oral poetry, through the naturally attained simplicity of traditional music, through the deeply stirring experience of folk dance and the imposing ritual practices, people used to express their collective perception of life and death, their joys and sorrows, their agonies and superstitions.

The Ayioi Omologites Cultural Workshop with the contribution of the University of Athens Dance Club will follow the circle of life, presenting the best examples of folk creativity from different regions of the historical Hellenic world – Cyprus, the Greek islands, Western Thrace, Eastern Rumelia and Epirus.

Featuring

Members of the Ayioi Omologites Cultural Workshop and musicians
Members of the University of Athens Dance Club

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΡΤΙΚΟ ΤΗΣ ΓΛΥΚΕΙΑΣ ΧΩΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Τετάρτη, 30 Ιουνίου, 8.30 μμ | Είσοδος Ελεύθερη

Πρόκειται για την κεντρική εκδήλωση με την οποία το Πολιτιστικό Κέντρο του Πανεπιστημίου Κύπρου τιμά την εφετινή επέτειο των 50 χρόνων από την ίδρυση της Κυπριακής Δημοκρατίας. Το σκεπτικό της απόφασης αυτής είναι απλό. Η Κύπρος να τιμηθεί από το ίδιο το “τίμο ξύλο” της, δηλαδή τα πιο αυθεντικά έργα τέχνης που δημιούργησε μέσα στον χρόνο ο ίδιος ο λαός, με βάση τις πατροπαράδοτες αξίες και την ηθική του, αλλά και με τη μνημοτεχνική του μέθοδο, η οποία παραδίδεται προφορικά από γενιά σε γενιά και η οποία τελειοποιήθηκε από τους αυθεντικούς φορείς της κυπριακής παράδοσης.

Έτσι, επιχειρείται μια ευρεία σύναξη καταξιωμένων καλλιτεχνών και αυθεντικών λαϊκών ποιητών και ερμηνευτών, οι οποίοι θα μας οδηγήσουν στις ρίζες, στα βαθύτερα στρώματα της ψυχής του κυπριακού λαού, εκεί όπου η συλλογική συνείδηση ποιεί την απλή μα και τόσο υψηλή λαϊκή τέχνη. Υψηλότερο δείγμα αυτής της Τέχνης είναι πρωτίστως τα Δημοτικά Τραγούδια της Κύπρου, αλλά και τα υπόλοιπα λαϊκά δημιουργήματα (τσιριατιστά και άλλα), η κυπριακή παραδοσιακή μουσική, οι κυπριακοί παραδοσιακοί χοροί και τα λοιπά έθιμα του κυπριακού λαού.

Ο Χρήστος Σίκκης και το μουσικό του σχήμα, ο Μιχάλης Ττερλικκάς με τη μουσική παρέα Μούσα, η Κυριακού Πελαγία, η Κυριακού Μουάιμη, ο Μιχάλης Χατζημιαήλ και το μουσικό σχήμα *Ανατολική Μεσόγειος*, ο Λαογραφικός Όμιλος Λεμεσού με τον Νεόφυτο Αρμυύτη, οι λαϊκοί ποιητές και ερμηνευτές Αντρέας Τρίστακκος και Πιαννάκης Ττίκκης, οι μουσικοί της παλαιάς γενιάς Πιάννης Ζαβρός και Δημήτρης Κατσαρής, οι γέροντες που κρατούν ακόμη άβηστη τη φλόγα της γνήσιας κυπριακής λαϊκής τέχνης, ο Μιχαήλης Κουλουμής και ο Βύρων Γεωργίου – Βυρωνής, όλοι αυτοί και μαζί τους εξαιρετικοί οργανοπαίκτες, χορευτές, νεότεροι ερμηνευτές και ερμηνεύτριες, θα μαζευτούν στον αύλειο χώρο της Αξιοθέας για να εμπλουτίσουν επί της ουσίας τις εορταστικές εκδηλώσεις για τα 50χρονα της Κυπριακής Δημοκρατίας, κομίζοντας εξαιρετικά δείγματα από την πλούσια σοδιά μιας ζωής γεμάτης εμπειρίες, δημιουργικό πάθος και ανιδιοτελή προσφορά.

Στο καταληκτήριο μέρος της εορταστικής αυτής βραδιάς, και αφού θα προσφέρεται σε όλους ζιβανία, κρασί και κυπριακά εδέσματα, οι καλλιτέχνες θ' αφευθούν να συνομιλήσουν ελεύθερα μέσα από τον αυτοσχεδιασμό και την εκτός σχεδίου ποιητική και μουσική πολιορκία θεμάτων και μοτίβων που χαρακτηρίζουν τους αυθεντικούς καμμούς και τα γνήσια αισθήματα του κυπριακού λαού.

Χαιρετισμούς θα απευθύνουν ο Ανδρέας Δημητρίου, Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού, και ο Σταύρος Ζένιος, Πρόεδρος Πανεπιστημίου Κύπρου.

Υπογραφή Συμφωνιών Ζυρίχης από τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο και τον δρ Φαζίλ Κουτσιούκ

Υπογραφή της Συνθήκης Προσχώρησης της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση από τον Πρόεδρο Τάσσο Παπαδόπουλο και τον Υπουργό Εξωτερικών Γιώργο Ιακώβου

Συμμετέχουν

Οι ερμηνευτές

Κυριακού Πελαγία
Κυριακού Μουαΐμη
Χρήστος Σίκκης
Μιχάλης Ττερλικκάς
Βύρων Γεωργίου – Βυρωνής
Νεόφυτος Αρμεύτης

Οι λαϊκοί ποιητές

Παννάκης Ττίκκης και Αντρέας Γρίστακκος,
οποίος θα παίξει και πιθκιαύλι

Οι μουσικοί

Μιχαήλης Κουλουμής (πιθκιαύλι)
Γιάννης Ζαβρός (βιολί, τραγούδι)
Δημήτρης Κατσαρής (βιολί)

Μουσικό σχήμα Χρήστου Σίκκη:

Κυριάκος Πιωργαλλάς (σαντούρι), Ανδρέας Σίκκης (φλογέρες,
κρουστά), Παύλος Χόπλαρως (βιολί), Παναγιώτης Νικολαΐδης
(λαούτο)

Μουσική παρέα Μούσα:

Κώστας Καρπασίτης (βιολί, τραγούδι), Παναγιώτης Νικολαΐδης
(λαούτο, τραγούδι), Νίκος Σουρουλλάς (ταμπουτιά, τραγούδι)

Μουσικό σχήμα Ανατολική Μεσόγειος:

Μιχάλης Χατζημιχαήλ (λαούτο, τραγούδι), Βασιλική Χατζηαδάμου
(τραγούδι), Παναγιώτης Κρεμμαστός (λαούτο, βιολί), Σάββας
Στεφάνου (βιολί), Μελέτης Χριστοδούλου (κρουστά)

Λαογραφικός Όμιλος Λεμεσού:

Νεόφυτος Θεοδώρου (λαούτο), Κυριάκος Θεοδώρου (βιολί,
τραγούδι), Μιχάλης Μιχαηλίδης (λαούτο), Άννα Αριστείδου
(τραγούδι), Χρυστάλλα Λυμπουρίδη (τραγούδι), Μάκης Χρυ-
σοστόμου (τραγούδι)

Χορευτική Ομάδα του Λαογραφικού Ομίλου Λεμεσού

Επιμέλεια: Κωνσταντίνος Πρωτοπαπάς

Την εκδήλωση προλογίζουν

ο Μιχάλης Πιερής και ο Μάριος Σωφρονίου.

Κυριακού Πελαγία

Κυριακού Μουαΐμη

Χρήστος Σίκκης

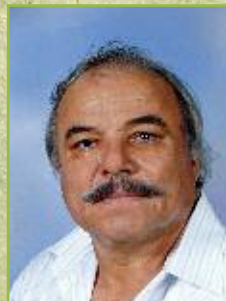
Μιχάλης Ττερλικκάς

Βυρωνής

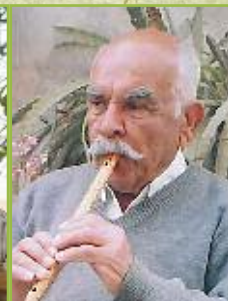
Νεόφυτος Αρμεύτης

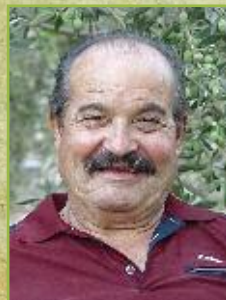
Παννάκης Ττίκκης

Αντρέας Γρίστακκος

Μιχαήλης Κουλουμής

Γιάννης Ζαβρός

Δημήτρης Κατσαρής

Wednesday, 30 June, 8.30 pm | Entrance € 15 Students € 7

From the Lore of the Sweet Land of Cyprus

This high-profile event is the highlight of this year's Festival with which the Cultural Centre of the University of Cyprus pays tribute to the 50th Anniversary of the Republic of Cyprus. The rationale behind it is quite simple: to honour Cyprus with its most sacred relic, with the most authentic works of art, which its people created over the centuries drawing upon its traditional values and moral principles, and making the best use of the mnemonic technique handed down from generation to generation as part of the oral folklore, a technique developed further by the authentic carriers of Cypriot tradition.

The event is an attempt to bring together a broad circle of distinguished artists and authentic folk poets and singers who will lead us back to the roots, to the deeper layers of the national soul where collective consciousness generates the simple yet so sublime popular art. The highest achievement of this Art are above all the demotic songs of Cyprus but also other folk creations (such as tsiat-tista and other forms), the traditional music of Cyprus, the Cypriot folk dances and all other customs of the people of Cyprus.

Christos Sikkis and his musicians, Michalis Tterlikkas and the *Mousa* Music Company, Kyriakou Pelagia, Kyriakou Mouaimi, Michalis Hatzimichael and the *Anatoliki Mesogeios* Music Ensemble, the Limassol Ethnographic Association with Neophytos Armevtis, the folk poets and singers Andreas Gristakkos and

Giannakis Ttikis, the older generation musicians Giannis Zavros and Dimitris Katsaris, the oldsters who keep the flame of the authentic folk art alive, Michailis Kouloumis and Vyron Georgiou – Vronis, all of them accompanied by outstanding players, dancers and younger performers will meet at the courtyard of Axiothea to make an essential contribution to the celebration of the 50th anniversary of the Republic of Cyprus, presenting the exceptional yield of a life full of experiences, creative passion and selfless giving.

At the end of this festive event, viewers and performers will be offered *zivania*, wine and traditional Cypriot relishes, while the artists will enter into a free dialogue of improvisation and spontaneous poetic and musical interpretation of various themes and motifs representing the trials, tribulations and genuine feelings of the people of Cyprus.

Welcoming addresses will be given by the Minister of Education and Culture, Andreas Demetriou, and the Rector of the University of Cyprus, Stavros Zenios.

Featuring

The performers

Kyriakou Pelagia
Kyriakou Mouaimi
Christos Sikkis
Michalis Tterlikkas
Vyron Georgiou – Vyronis
Neophytos Armevtis

The folk poets

Giannakis Ttikis and Andreas Gristakkos
who will also play Cypriot flute

The musicians

Michailis Kouloumis (Cypriot flute)
Giannis Zavros (fiddle, voice)
Dimitris Katsaris (fiddle)

Christos Sikkis Music Formation:

Kyriakos Giorgallas (santour), Andreas Sikkis (flutes, percussion),
Pavlos Hoplaros (fiddle), Panagiotis Nikolaidis (lute)

Mousa Music Company:

Kostas Karpasitis (fiddle, voice), Panagiotis Nikolaidis (lute,
voice), Nikos Souroullas (tamboutsia, voice)

Anatoliki Mesogeios Music Ensemble:

Michalis Hatzimichael (lute, voice), Vassiliki Hatziadamou
(voice), Panagiotis Kremmastos (lute, fiddle), Savvas Stefanou
(fiddle), Meletis Christodoulou (percussion)

Limassol Ethnographic Association:

Neophytos Theodorou (lute), Kyriakos Theodorou (fiddle,
voice), Michalis Michaelides (lute), Chrystalla Lypouridi
(voice), Makis Chrysostomou (voice)

Limassol Ethnographic Association Dance Group

Coordinator: Konstantinos Protopapas

Opening speeches

Michalis Pieris, Marios Sofroniou

Πέμπτη, 8 Ιουλίου, 8.30 μμ | Είσοδος € 15 Φοιτητικό € 7

«Είντα να κάμω της καρκιάς που εν παρηορκέται»

Άνθρωποι και τόποι στην Ανατολική Μεσόγειο
και τη Μέση Ανατολή

Μια ομάδα μουσικών από την Κύπρο, τον Πόντο, το Κουρδιστάν και το Αφγανιστάν – φορείς μιας ιδιαίτερης ταυτότητας, αφού προέρχονται από οικογένειες στις οποίες η μουσική παράδοση μεταδίδεται από γενιά σε γενιά, συνεντρίζονται επί σκηνής για ένα μουσικό ταξίδι στους τόπους και στις παραδόσεις της Ανατολικής Μεσογείου και της ευρύτερης Μέσης Ανατολής.

Κοινό στοιχείο μεταξύ τους αποτελεί ο εκτοπισμός και η πρόσφυγοποίηση την οποία βίωσαν οι ίδιοι ή οι γονείς και οι παππούδες τους.

Η κυπριακή παράδοση με κύριο άξονα την ανθρώπινη φωνή και τον νόστο για τον τόπο καταγωγής — αναπόσπαστο στοιχείο της μουσικο-ποιητικής έκφρασης της Κύπρου τις τελευταίες δεκαετίες— θα προσεγγίσει τις παραδόσεις των Ποντίων, του Κουρδιστάν και του Αφγανιστάν, κτιζοντας έναν μουσικό διάλογο μεταξύ πολιτισμών.

Σε ένδειξη τιμής και σεβασμού, στη διάρκεια της εκδήλωσης θα προβληθεί οπτικοακουστικό υλικό με Κύπριους πρόσφυγες μουσικούς της παλαιότερης γενιάς που μετέφεραν και διατήρησαν την παράδοση στην προσφυγιά και τη μετέδωσαν στους νεότερους.

Συντελεστές

Ματθαίος Τσαχουρίδης: ποντιακή λύρα, αφγανικό ραμπάμπ, βιολί
Yusuf Mahmood: τάμπλα
Hussein Zahawy: κρουστά
Κωνσταντίνος Τσαχουρίδης: τραγούδι

Συμμετέχουν οι Κύπριοι καλλιτέχνες

Μιχάλης Ττερλικκάς: τραγούδι
Παντελής Ιωνάς: ούτι, λαούτο

Συντονισμός, οργάνωση

Αγγελίνα Σωτηρίου

Τα οπτικογραφημένα στιγμιότυπα με τον ποιητή Χαράλαμπο Δημοσθένους από την Κοντέα είναι παρμένα από το ντοκιμαντέρ *Παθκίές της Αφροδίτης* του Πανίκου Χρυσάνθου και παραχωρήθηκαν στους οργανωτές της εκδήλωσης από τον σκηνοθέτη.

Thursday, 8 July, 8.30 pm | Entrance € 15 Students € 7

“How Do You Still a Heart That Finds No Solace”

People and Places in the Eastern Mediterranean and the Middle East

A group of musicians from Cyprus, Pontus, Kurdistan and Afghanistan – carriers of a singular identity, having grown up in families where music tradition is being handed down from one generation to the next, will meet onstage for a musical journey to the places and traditions of the Eastern Mediterranean and the broader Middle East.

What brings them together is the forced migration and displacement, which either they themselves or their parents and grandparents experienced in their lives.

Cypriot tradition founded on the expressiveness of the human voice and infused by a longing to return to one's native lands – an essential feature of the musical and poetic culture of Cyprus over the last decades – will approach the Pontic, Kurdish and Afghan traditions, building a creative bridge between cultures.

As a token of respect and appreciation to the older generation of musicians who were forced to leave their homeland, the concert will be complemented by documentary footage featuring Cypriot refugees who, despite the circumstances, managed to preserve the tradition and hand it over to the younger generations.

Featuring

Matthaios Tsachouridis: Pontic lyra, Afghan rubab, fiddle
Yusuf Mahmood: tabla
Hussein Zahawy: percussion
Konstantinos Tsachouridis: voice

Special appearance

Michalis Tterlikkas: voice
Pantelis Ionas: oud, lute

Event coordinator

Angelina Sotiriou

The footage featuring poet Charalambos Dimosthenous from Kondea has been taken from the documentary *In the Footsteps of Aphrodite* by Panikos Chrysanthou and was kindly provided by the director.

Παρασκευή, 9 Ιουλίου, 8.30 μμ | Είσοδος € 15 Φοιτητικό € 7

Η Ρωμοσύνη εν' φυλή συνότζιαρη του κόσμου

του Βασιλή Μιχαηλίδη
Θεατρικό Εργαστήρι Πανεπιστημίου Κύπρου

Ανήμερα της επετείου των τραγικών γεγονότων του 1821 που σημάδεψαν την ιστορία της Κύπρου, το Θεατρικό Εργαστήρι του Πανεπιστημίου Κύπρου ανεβάζει μίαν ιστορική του παράσταση, το έργο *Η Ρωμοσύνη εν' φυλή συνότζιαρη του κόσμου*.

Στηριγμένη στα αριστουργηματικά διαλεκτικά έργα του Βασιλή Μιχαηλίδη *Η ενάτη Ιουλίου 1821 εν Λευκωσία (Κύπρου)*, *Η Χιώτισσα*, *Η Κύπρος προς τη μάνα της*, *Η Κύπρος προς τους λέγοντες ότι δεν είναι Ελληνική*, *Η Ανεράδα* και άλλα, η παράσταση αυτή απέκτησε ξεχωριστή σημασία στη συλλογική συνείδηση του κυπριακού λαού, αλλά και στην ιστορία των κυπριακών γραμμάτων, καθώς η έρευνα και η σχετική με την παράσταση αυτή, συνδύαστηκε με την ανεύρεση των αυτογράφων του ποιητή και την πρώτη δημοσίευση του λανθάνοντος 456ου στίχου της *Ενάτης Ιουλίου*. Επίσης, επειδή στις πρόβες αλλά και στις πρώτες παραστάσεις συμμετείχε ως αφηγητής ο ποιητής Θεοδόσης Νικολάου (1930–2004), ο οποίος ερμήνευσε τον ίδιο ρόλο στην ιστορική παράσταση του Ελληνικού Γυμνασίου Αμμοχώστου (1948), στην οποία το ρόλο του Κυπριανού ερμήνευσε ο ήρωας της Κύπρου Γρηγόρης Αυξεντίου.

Η διασκευή και η παράσταση προβάλλουν την ποιητική πρόθεση του Μιχαηλίδη να συνθέσει (με όλα τα ιστορικά και ιστοριογενή διαλεκτικά ποιήματά του που αφορούν στη μοίρα της Κύπρου) μια σύγ-

χρονη «τραγωδία», η οποία να εκφράζει με έντεχνο τρόπο το τραγικό στοιχείο της σύγχρονης κυπριακής ιστορίας. Η προσφορά του Θεατρικού Εργαστηρίου του Πανεπιστημίου Κύπρου έγκειται και στο γεγονός ότι εκόμισε στα κυπριακά γράμματα μια νέα αντίληψη δραματουργικής επεξεργασίας και σκηνικής παρουσίασης του Βασίλη Μιχαηλίδη, βασισμένης σε όλα τα ιστορικά, καθώς και σε ορισμένα λυρικά διαλεκτικά ποιήματά του.

Η φετινή νέα επεξεργασία του έργου εντάσσεται στον κύκλο της «Κυπριακής Τετραλογίας» (Λεόντιος Μαχαιράς, Κυπριακό δημοτικό τραγούδι, Βασίλης Μιχαηλίδης, Κώστας Μόντης) με την οποία το Θ.Ε.ΠΑ.Κ. επιχειρεί να προβάλει τον κόσμο της Κύπρου από διαφορετικές οπτικές γωνίες (της ιστορίας, της λαογραφίας, του έντεχνου λόγου, της μουσικής παράδοσης), εμβαθύνοντας σε διαφορετικές φάσεις της κυπριακής διαλέκτου (μεσαιωνική, αναγεννησιακή, σύγχρονη) και εστιάζοντας σε διαφορετικές ιστορικές περιστάσεις του κυπριακού ελλητισμού.

Η «Κυπριακή Τετραλογία» παρουσιάζεται με αφορμή τα 50χρονα της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Δραματική προσαρμογή, σκηνοθεσία: Μιχάλης Πιερής

Μουσική: Ευαγόρας Καραγιώργης

Σκηνικά: Χρίστος Λυσιώτης

Κοστούμια: Ηλιάνα Χρυσοστόμου, Μαρίνα Κλεάνθους

Φωτισμοί: Γιώργος Κουκουμάς

Διεύθυνση παραγωγής, βοηθός σκηνοθέτης: Σταματία Λαουμτζή

«Πάλι το λευκωσιτικό καλοκαίρι, πάλι η αυλή του Αρχοντικού της Αξιοθέας και πάλι μια καλή παράσταση από το Θεατρικό Εργαστήριο του Πανεπιστημίου Κύπρου. [...] Μεγάλο βάρος στη σύνθεση δόθηκε στα χορικά. Αυτό δείχνει την πρόθεση των δημιουργών να παρουσιάσουν το λαό της Κύπρου με τη συλλογική του μνήμη, συνείδηση και ηθική, ως κεντρικό ήρωα της παράστασης. Στο μορφικό επίπεδο η διάχυτη στην παράσταση αφήγηση μέσα από τα χορικά λειτουργούσε σαν αντίβαρο της εκμετάλλευσης των διαλογικών σκηνών. [...] Η χρησιμοποίηση του μνημειακού έργου του Διαμαντή *Ο κόσμος της Κύπρου*, υπογράμμισε τη διαχρονικότητα που πήγαζε από τα έργα του Βασίλη Μιχαηλίδη, όπως και τις μόνιμες αξίες στην εξύμνηση των οποίων αφιέρωσαν τα έργα τους οι δύο μεγάλοι Κύπριοι δημιουργοί, ο ποιητής και ο ζωγράφος.»

Νόνα Μολέσκη, εφ. *Ο Φιλελεύθερος*,
Λευκωσία, 15 Ιουλίου 2001

«Στον ιερό χώρο της Μονής Αρκαδίου έλαβε χώρα την Τρίτη 28 Αυγούστου 2001 μια μυσταγωγική παράσταση από το Θεατρικό Εργαστήριο του Πανεπιστημίου Κύπρου. [...] Το έργο, που είχε τη μορφή της αρχαίας ελληνικής τραγωδίας και που ταιριαστά δέθηκε σε τούτο τον πανσεβάσμιο χώρο της πίστης και της ελευθερίας, μας έδωσε την ευκαιρία να ξαναζήσουμε εκείνη την τελευταία λειτουργία που ο ηγούμενος Γαβριήλ, μια άλλη τραγική και συνάμα ηρωική μορφή του ελλητισμού, της ρωμοσύνης, όπως τον ονομάζει ο ποιητής Β. Μιχαηλίδης, ετέλεσε πριν πέσει το Αρκάδι.»

Δημήτρης Αετουδάκης, εφ. *Κρητική Επιθεώρηση*,
Ρέθυμνο, 30 Αυγούστου 2001

«Έχω την εντύπωση πως το Θ.Ε.ΠΑ.Κ. με τις παραγωγές των τελευταίων χρόνων (*Μαχαίρας*, *Η Ρωμισούνη εν' φυλή*...) αναζητά τη σύγχρονη γλώσσα του Ελληνικού Θεάτρου με περίσκεψη και γνώση, με αγνή ματιά και πάθος ερωτικό. Τα αποτελέσματα της αγωνίας του ζηλευτά με καθαρά περιγράμματα και νέες προοπτικές. Η πρώτη και αναντικατάστατη σκευή του Ελληνικού Θεάτρου, ιδιαίτερα του αρχαίου και του Αναγεννησιακού, είναι η γλώσσα και αυτήν την επικοινωνιακή γλώσσα του Θεάτρου ανασύρει το ΘΕΠΑΚ μέσα από κείμενα με εκφραστικό πλούτο και δοκιμασμένα από τον χρόνο, όπως το *Χρονικό του Μαχαίρα*, η μεσαιωνική ιστοριογραφία της Κύπρου, και τα διαλεκτικά ποιήματα του Βασιλή Μιχαηλίδη (1849-1917). [...] Ο ιαμβικός δεκαπεντασύλλαβος της *Ενάτης Ιουλίου 1821*, που διανθίζταν από δεκασύλλαβους ή εννεασύλλαβους της Χιώτισσας και οχτασύλλαβους της Ανεράδας, μας ταξίδεψαν στον μελωδικό πλούτο της κυπριακής διαλέκτου και στην πολυσημία αυτή της γλώσσας με το διαχρονικό της λεκτικό ένδυμα, από τον Όμηρο ίσαμε τις μέρες μας. [...] Ο χορός των νεαρών φοιτητών και φοιτητριών του Πανεπιστημίου της Κύπρου ζωντάνεψε τον μοναδικό πίνακα του ζωγράφου Διαμαντή *Ο κόσμος της Κύπρου*, της *Γκουέρνικα* της κυπριακής ζωγραφικής τέχνης. *Η Ρωμισούνη εν φυλή συνότξαιρη του κόσμου* ήταν μια παράσταση υποβλητική, μαγική».

Ζήνων Ζαννέτος, εφ. *Ελευθερία*,
Ρέθυμνο, 1 Σεπτεμβρίου 2001

«Δύο πράγματα φαίνεται να στοιχειώνουν τον ύπνο και τον ξύπνιο του Μιχάλη Πιερή. Ελευθερία και γλώσσα! Ίσως γιατί μέσα στο ιστορικό γίνεσθαι οι δυο έννοιες δέθηκαν τόσο άρρηκτα ώστε χωρίς τη μια δεν υπάρχει η άλλη. Λαοί που δεν γνοιόστηκαν για την ιστορία τυλίχθηκαν στα γρανάζια μιας άμορφης ιστορικής ανέλιξης και χάθηκαν από τη θεατρική σκηνή του κόσμου μια για πάντα. [...] Η εικαστική σύλληψη του Διαμαντή *Ο κόσμος της Κύπρου* δημιουργούσε μια αξεχώριστη δραματική ένταση! Τούτος ο κόσμος καρφωμένος χιλιάδες χρόνια στα χώματά του επιβιώνει στο πείσμα των ιστορικών αντιξοοτήτων.

Η μουσική του Ευαγόρα Καραγιώργη βυθισμένη στη χυμώδη βυζαντινή και λαϊκή παράδοση αποτελούσε όχι μόνο τη γέφυρα ανάμεσα στις διάφορες σκηνές αλλά δημιουργούσε και τις προϋποθέσεις για μια δυναμική πρόσβαση στην ποιητική δημιουργία του Βασιλή Μιχαηλίδη, κάτι ανάλογο με τη μουσική επεξεργασία ποιητικών έργων της νεοελληνικής λογοτεχνίας από τον Θεοδωράκη, Χατζηδάκι και άλλους [...] Από την άποψη της υποκριτικής η παράσταση αποτέλεσε για μένα μια παράσταση «υψηλών επαγγελματικών προδιαγραφών» από μη επαγγελματίες ηθοποιούς. Ο Πιερής χρησιμοποίησε πάνω από τριάντα νεαρούς ηθοποιούς που αποτέλεσαν μια ευαίσθητη «πολυφωνική» ορχήστρα. [...]

Ο Θεοδόσης Νικολάου ως αφηγητής οδηγούσε συνειρμικά σε προηγούμενες εποχές και δημιουργούσε την απαραίτητη γέφυρα ανάμεσα στους παλαιότερους και τους νεότερους. [...] Διερωτώμαι γιατί αυτή η παράσταση να μην ενταχθεί στα Κύπρια».

Χριστάκης Γεωργίου, εφ. *Ο Φιλελεύθερος*,
Λευκωσία, 20 Ιουλίου 2001

Friday, 9 July, 8.30 pm | Entrance € 15 Students € 7

Romiosyni

by Vassilis Michaelides
Theatrical Workshop of the University of Cyprus

On the very day of the tragic events of 1821, which marked the history of Cyprus, the Theatrical Workshop of the University of Cyprus presents one of its historical productions, the play *Romiosyni*.

Based on the idiomatic masterpieces of Vassilis Michaelides *The Ninth of July 1821 in Nicosia (Cyprus)*, *Chiotissa, Cyprus to Its Mother, Cyprus to Those Who Deny That It Is Greek*, and *Anerada*, the production acquired a special importance for the collective consciousness of the people of Cyprus, but also for the history of Cypriot letters, since the philological research that preceded it, resulted in the discovery of unknown manuscripts of the poet and the first publication of the missing verse no. 456 of *The Ninth of July*. Furthermore, in the first performances the role of the narrator was performed by the poet Theodosios Nikolaou (1930–2004) who interpreted the same part in the historical production of the Famagusta Greek Gymnasium (1948), in which Archbishop Kyprianos was played by the hero of Cyprus, Grigoris Afentiou.

The stage adaptation and the performance itself seek to reveal Michaelides's conscious attempt to create (through all his historical and history-inspired dialectic poems that elaborate on the fate of Cyprus) a contemporary "tragedy", which would convey in a poetic way the tragic aspects of modern Cypriot history. Another contribution of the Cyprus University Theatrical Workshop constitutes the fact that it offered a new approach to the dramatic adaptation and stage presentation of the poetic heritage of Vassilis Michaelides, based on all his historical poems written in the Cypriot dialect.

In its new revision the play constitutes part of the “Cypriot Tetralogy” (Leontios Machairas, Cypriot demotic song tradition, Vassilis Michaelides, Costas Montis) with which THEPAK seeks to present the world of Cyprus from different perspectives (of history, ethnography, literature, musical tradition), to reveal different stages in the development of Cypriot dialect (medieval, renaissance, modern), and to delve into different historical circumstances.

The “Cypriot Tetralogy” is being presented on the occasion of the 50th anniversary of the Republic of Cyprus.

Adaptation, stage direction: Michalis Pieris

Music: Evagoras Karagiorgis

Set and Props: Christos Lysiotis

Costumes: Eliana Chrysostomou, Marina Kleanthous

Lighting: Giorgos Koukoumas

Production manager, assistant director: Stamatia Laoumtzi

“Yet another summer in Nicosia, yet another night at the Axiothea Mansion, and yet another good performance by the Theatrical Workshop of the University of Cyprus. [...] Significant weight in the performance is given to the choral parts, which reveals the intention of the creative team to bring forward the people of Cyprus – with its collective memory, identity, and ethos – as a central character in the performance. As regards the stage adaptation, the narrative parts performed by the chorus acted as a counterweight that prevented the overuse of dialogue scenes. [...] Diamantis’s monumental painting *The World of Cyprus* on the back of the stage high-

lighted the diachronicity that transpired from Vassilis Michaelides’s poems, as well as the unswerving values, which the two great Cypriot artists, the poet and the painter, paid tribute to in their works.”

Nona Moleski, *Phileleftheros Daily*,
Nicosia, 15 July 2001

“The sacred environment of Arkadi Monastery welcomed on Tuesday, August 28, 2001, a mystic performance by the Theatrical Workshop of the University of Cyprus. [...] The play, which reminded of an ancient Greek tragedy and fit perfectly into this holy cloister of faith and freedom, gave us the opportunity to experience once again that last liturgy, which Prior Gavriel – another tragic and heroic figure of Hellenism or of Romiosyni, as Michaelides called it – serviced before the fall of Arkadi.”

Dimitris Aetoudakis, *Cretan Review*,
Rethymno, 30 August 2001

“I have the feeling that with its productions in the last few years (Machairas, *Romiosyni*), the Theatrical Workshop of the University of Cyprus (THEPAK) is trying to find the modern language of Greek drama with thoughtfulness and knowledge, with fresh outlook and erotic passion. The results of this pursuit are enviable, clearly visible, and open up new prospects. The primary and matchless vehicle of Greek theatre, Ancient and Renaissance drama in particular, is language and it is this unique language of communication that THEPAK brings out on the surface with expressively rich works, which have passed the test of time, such as Machairas’s

Chronicle, the medieval history of Cyprus, as well as the dialectic poems of Vassilis Michaelides (1849–1917). [...] The iambic decapentasyllable of *The Ninth of July 1821*, which was interfused with decasyllable or enneasyllable verses from *Chiotissa* and octasyllable from *Anerada*, revealed before us the melodic Cypriot dialect in all its richness, and highlighted the polysemy of this diachronic language whose origins can be traced to the times of Homer. [...] The chorus of young students from the University of Cyprus brought to life the unique work of Diamantis *The World of Cyprus* – a *Guernica* of the art of painting in Cyprus. *Romiosyni* was a monumental, a magical performance”.

Zenon Zannetos, *Eleftheria*,
Rethymno, 1 September 2001

“Two things seem to haunt Michalis Pieris’s nights and days. Freedom and language! Probably because in the progress of history these two concepts have become so closely associated that one cannot exist without the other. Nations that did not reckon their history ended up caught in the gearwheel of an obscure historical evolution and disappeared forever from the world stage. [...] Diamantis’s monumental painting *The World of Cyprus* created a unique dramatic tension! This world rooted for millennia in the soil of its land still persists in defiance of the adversities of history. Evagoras Karagiorgis’s music, steeped in the luscious Byzantine and popular tradition, not only bridged the different scenes but also created the appropriate conditions to approach dynamically the poetic works of Vassilis Michaelides, just like the music of Theodorakis, Hadzidakis, and others added a new perspective to Modern Greek literature [...] as for the acting, I believe that *Romiosyni* was a high-standard professional performance given by non-professional actors. Pieris chose more than thirty young actors who created a sensitive “polyphonic” orchestra. [...] Theodosis Nikolaou in the role of the narrator opened a passage to the past and bridged the gap between older and younger generations. [...] I wonder why this performance shouldn’t be included in the programme of the Kypria Festival”.

Christakis Georgiou, *Phileleftheros*,
Nicosia, 20 July 2001

Δευτέρα, 12 Ιουλίου, 8.30 μμ | Είσοδος € 15 Φοιτητικό € 7

Monday, 12 July, 8.30 pm | Entrance € 15 Students € 7

Σύμπνοια

Κουαρτέτο Τακούση – Καραπατάκη

*Το επιθυμητό αποτέλεσμα έρχεται
όταν αφήνεις τη μουσική να σε οδηγήσει...*

Μ αυτό το έnavσμα ο pianίστας Μάριος Τακούσης και ο μπασίστας Γαβριήλ Καραπατάκης συνέθεσαν τον πρώτο τους ψηφιακό δίσκο με τίτλο *Sympnoia*, τον οποίο και παρουσιάζουν, “συμπνέοντας” μουσικά μαζί με τους Γιώργο Κρασίδη και Στέλιο Ξυδιά.

Καινούργια ακούσματα, αναπόφευκτα στους δρόμους της τζαζ, με ένα ιδιόρρυθμο μείγμα από πρωτότυπες συνθέσεις και νέες προσεγγίσεις. Η κάθε σύνθεση, αναπτύσσεται σαν μοναδικό σημείο αναφοράς διαφορετικά και ιδιαίτερω, βασισμένη πάντα στην αλληλεπίδραση και τον αυτοσχεδιασμό. Έτσι η μουσική, αβίαστα και υποκειμενικά, οδηγεί τους καλλιτέχνες αλλά και τον ακροατή, τον καθένα στο δικό του ταξίδι, φτιάχνοντας τις δικές του εικόνες σε μια προσωπική και ταυτόχρονα κοινή εμπειρία.

Συμμετέχουν

Μάριος Τακούσης: πιάνο
Γαβριήλ Καραπατάκης: μπάσο
Γιώργος Κρασίδης: σαξόφωνα, κλαρίνο
Στέλιος Ξυδιάς: τύμπανα

Sympnoia

Takoushis – Karapatakis Quartet

*The desired outcome comes only
when you let music lead you...*

F faithful to this belief, pianist Marios Takoushis and bassist Gabriel Karapatakis created their first music CD entitled *Sympnoia*, which they will present to the Axiothea audience, interacting musically with George Krasides and Stelios Xydias.

New sounds, following inescapably the paths of jazz, with a unique blend of original compositions and fresh approaches. Each composed piece acts as a point of reference, which allows the musicians to improvise, interact and develop their ideas freely, thus embarking together with their audience on a unique journey, which while being essentially personal, provides an emotional collective experience.

Featuring

Marios Takoushis: piano
Gabriel Karapatakis: bass
Giorgos Krasides: saxophone, clarinet
Stelios Xydias: drums

Τετάρτη, 14 Ιουλίου, 8.30 μμ | Είσοδος € 15 Φοιτητικό € 7

Wednesday, 14 July, 8.30 pm | Entrance € 15 Students € 7

Ο κήπος της Ρίλας

Μάρθα Μαυροειδή

Η μουσικός και μουσικολόγος Μάρθα Μαυροειδή, μια νέα μελετήτρια της βαλκανικής μουσικής και ξεχωριστή ερμηνεύτρια, την οποία το κοινό της Αξιοθέας έχει γνωρίσει μέσα από τη συνεργασία της με τους *Χειμερινούς Κολυμβητές* και τη Σαβίνα Γιαννάτου, παρουσιάζει τον πρώτο προσωπικό της δίσκο με δικές της συνθέσεις οι οποίες στηρίζονται σ' ένα ρητό ή και ενδιάθετο μουσικό διάλογο με τις μουσικές των Βαλκανίων.

Balkan σημαίνει βουνό. Η Ρίλα είναι το ψηλότερο βουνό της Βαλκανικής χερσονήσου. Εκεί, κρυμμένο στα καταπράσινα δάση, βρίσκεται ένα απόκοσμο μοναστήρι. Στην ήσυχη αυλή του γεννήθηκε η ιδέα για έντεκα νέα τραγούδια που μιλούν για τον τόπο, τις εικόνες του, τους ανθρώπους, τις ιστορίες τους και τις μουσικές τους.

Μαζί με τα τραγούδια του δίσκου, το μουσικό σχήμα που συνοδεύει τη Μάρθα Μαυροειδή, θα παρουσιάσει μια μουσική περιδιάβαση σε διαφορετικές γωνιές των Βαλκανίων.

Συμμετέχουν

Παντελής Στόικος: τρομπέτα, καβάλ
Γιώργος Τσιατσούλης: ακορντεόν
Λευτέρης Χαβουτσάς: κιθάρα
Γιώργος Βεντουρίς: κοντραμπάσο
Κώστας Μερετάκης: κρουστά
Μάρθα Μαυροειδή: φωνή, λάφτα, σάζι

The Garden of Rila

Martha Mavroidi

Artist and musicologist Martha Mavroidi, a young researcher of Balkan music and an outstanding performer whom the friends of Axiothea got to know through her collaboration with *Himerini Kolymvites* and Savina Yannatou, presents her first album with her own compositions based on a distinct and thought-out dialog with Balkan music.

Balkan means mountain. Rila is the highest mountain of the Balkan Peninsula. There, hidden in the lavishly green forests, one can find a secluded monastery. It is its quiet courtyard that inspiration for eleven new songs, which talk about the place, its views, its people and their personal histories and musical traditions.

Together with the songs on the album, Martha Mavroidi and her musicians will take us on a musical journey to different areas of the Balkans.

Featuring

Pantelis Stoikos: trumpet, kaval
Giorgos Tsiatsoulis: accordion
Lefteris Chavoutsas: guitar
Giorgos Venturis: double bass
Kostas Meretakis: percussion
Martha Mavroidi: voice, Constantinople lute, saz

THE PROGRAMME

Friday 21 May

Erotocritos by Vincenzo Cornaro

Theatrical Workshop of the University of Cyprus

Sunday 23 May

European Youth Jazz Dialogues

HGM Jazz Orchestra, Epilogi Children's Choir

Tuesday 25 May

The Ballad of the Bridge

Theatrical Workshop of the University of Cyprus

Friday 4 & Saturday 5 June

The Good Dragon of Hong Kong

based on Nikos Kavvadias's "Li" and "Nightshift"

Limassol Theatre Development Company (ETHAL)

Monday 7 June

Spanos and the Forty Dragons

Skinovates Theatre Company, POED Nicosia

Wednesday 9 June

IF – Based on Euripides's "Iphigenia at Aulis"

MITOS Performing Arts Centre – Limassol,

neTTheatre Company – Poland

Tuesday 15 June

Solo Violin Recital Violin A Capella

Naiara Castillejo

Wednesday 16 June

Aristophanes's Lysistrata by Costas Montis

Theatrical Workshop of the University of Cyprus

Wednesday 23 & Thursday 24 June

The Circle of Life

Ayioi Omologites Cultural Workshop

Wednesday 30 June

From the Lore of the Sweet Land of Cyprus

Thursday 8 July

How Do You Still a Heart That Finds No Solace

People and Places in the Eastern Mediterranean and the Middle East

Friday 9 July

Romiosyni by Vassilis Michaelides

Theatrical Workshop of the University of Cyprus

Monday 12 July

Sympnoia

Takoushis – Karapatakis Quartet

Wednesday 14 July

The Garden of Rila

Martha Mavroidi

Cultural Centre Director – Festival Director:

Michalis Pieris

Cultural Affairs Officer – Festival Manager:

Irena Alexieva

Graphic Design & Layout:

Yannos Christoforou

Text Editing: Michalis Pieris, Irena Alexieva

Translation: Irena Alexieva

Sound: Savvas Savva, Ano Sound Control Ltd

Lighting: Yannos Ioannou

Photography:

Tassos Kyriakidis Photo Studio

Technical Support:

Argyris Hatzinikolaou

The motto of this year's Festival, *To our most admirable Cyprus that the time and place may be remembered* is derived from two excerpts of the medieval chronicle *Recital Concerning the Sweet Land of Cyprus* by Leontios Machairas.

Παραστάσεις του Θεατρικού Εργαστηρίου του Πανεπιστημίου Κύπρου εκτός Αξιοθέας

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2010

30 Μαΐου

Το Άσμα του Γιοφουριού

Palazzo della Cultura, Κατάνια – Σικελία

1 Ιουνίου

Ο Ερωτόκριτος του Βιτσέντζου Κορνάρου

Palazzo Chiaramonte, Παλέρμο – Σικελία

18 Ιουνίου

Αριστοφάνους Λυσιστράτη του Κώστα Μόντη

Αμφιθέατρο Κωστή Δαμιανού – Μιτσερό

20 Ιουνίου

Αριστοφάνους Λυσιστράτη του Κώστα Μόντη

Ελληνικό Γυμνάσιο Ριζοκαρπάσου

1 Ιουλίου

Το Άσμα του Γιοφουριού

Αμφιθέατρο Κοινότητας Εργατών

23 Ιουλίου

Η Ρωμισύνη εν' φυλή συνότζιαιρη του κόσμου

του Βασίλη Μιχαηλίδη

Αμφιθέατρο Κωστή Δαμιανού – Μιτσερό